

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2253/1999

2001/EES/31/27

frá 25. október 1999

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 881/98 um nákvæmar reglur um verndun frekari hefðbundinna heita sem eru notuð á tiltekna tegundir gæðavíns sem eru framleiddar í tilgreindum héruðum (gæðavín fth) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 823/87 frá 16. mars 1987 um sérstök ákvæði um gæðavín sem framleidd eru í tilgreindum héruðum (gæðavín fth) ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1426/96 ⁽²⁾, einkum 8. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 881/98 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/1999 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um nákvæmar reglur um verndun frekari hefðbundinna heita sem eru notuð á tiltekna tegundir gæðavíns sem eru framleiddar í tilgreindum héruðum (gæðavín fth).
- 2) Veita ber hagsmunaaðilum, sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð, en beitingu hennar hefur verið frestað um 10 mánuði, lengri tíma til að bæta við skrána yfir frekari hefðbundin heiti í viðaukanum við þá reglugerð.
- 3) Í f-lið 2. mgr. 53. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1493/1999 frá 17. maí 1999 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins ⁽⁵⁾ er kveðið á um að setja

skuli nákvæmar framkvæmdarreglur varðandi notkun á frekari hefðbundnum heitum á gæðavínum sem eru framleidd í tilgreindum héruðum og að þessar reglur skuli samþykktar fyrir 1. ágúst 2000. Rétt er að fresta framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 881/98 til þess dags þegar hinar nýju og nákvæmu framkvæmdarreglur hafa verið samþykktar.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um vín.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 881/98 komi dagsetningin „1. ágúst 2000“ í stað „1. október 1999“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. október 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 275, 26.10.1999, bls. 8, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 64/2000 frá 28. júní 2000 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 42, 21.9.2000, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 27.3.1987, bls. 59.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 24.7.1996, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 124, 25.4.1998, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 67.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1.

ÁKVÖRÐUN nr. 173

2001/EES/31/28

frá 9. desember 1998

um sameiginlegar reglur aðildarríkjanna varðandi endurgreiðslur milli stofnana eftir upptöku evrunnar(*)

(2000/C 27/07)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmdaratriðum eða túlkun reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1103/97 frá 17. júní 1997 um tiltekin ákvæði sem tengjast upptöku evrunnar,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 974/98 frá 3. maí 1998 um upptöku evrunnar,

með hliðsjón af 36. gr., 63. gr. (1. mgr.) og 87. gr. (1. mgr.) í áðurnefndri reglugerð (EBE) nr. 1408/71,

með hliðsjón af 93., 94. og 95. gr. og 102. gr. (a-lið 1. mgr.) reglugerðar (EBE) nr. 574/72,

með hliðsjón af ákvörðun framkvæmdaráðsins nr. 153 frá 7. október 1993 um fyrirmyndir að eyðublöðum sem eru nauðsynlegar vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72, nánar tiltekið eyðublað E 125,

með hliðsjón af ákvörðun framkvæmdaráðsins nr. 168 frá 11. júní 1998 um breytingar á eyðublaði E 127,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er, af stjórnsýslulegum ástæðum, að koma á sameiginlegum reglum aðildarríkja um endurgreiðslur milli stofnana vegna upptöku evrunnar.

Viðurkenna ber að á aðlögunartímanum (1. janúar 1999 til 31. desember 2001) hvíli engin skuldbinding á aðildarríkjunum um að nota evruna sem reiknieiningu. Á sama hátt er óheimilt að leggja á kvaðir varðandi endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar á aðlögunartímanum. Engu að síður er

nauðsynlegt að setja ákvæði fyrir þau tilvik sem kunna að vara lengur en til 31. desember 2001 til að komast hjá deilum milli aðildarríkja.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

A. Tímabilið frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2001:

1. Kröfur sem settar eru fram á eyðublöðum E 125 og E 127 má gefa upp í innlendum gjaldmiðlum.
2. Aðildarríki, sem hyggjast setja fram kröfur í evrum í stað innlands gjaldmiðils, skulu án tafar tilkynna hinum aðildarríkjunum um það í gegnum framkvæmdaráðið.
3. Um leið og umreikningsgengi innlands gjaldmiðils þeirra aðildarríkja sem hafa samþykkt evruna er vitað skal gefa eingreiðslurnar, sem um getur í 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, upp í evrum samhliða innlenda gjaldmiðlinum og birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

B. Tímabilið sem hefst 1. janúar 2002:

1. Frá og með 1. janúar 2002 skulu aðildarríki, sem samþykkt hafa evruna, gefa upp fjárhæðir á eyðublöðunum E 125 og E 127 í evrum eingöngu. Auk þess skal hver hluti eyðublaðanna gefinn upp sérstaklega í evrum.
2. Kröfur, sem þegar hafa verið lagðar fram í innlendum gjaldmiðli á eyðublöðum E 125 fyrir 1. janúar 2002, en sem ekki hafa verið endurgreiddar fyrir þann tíma, skulu umreiknaðar í evrum þannig að umreiknuð er heildarfjárhæð hvers eyðublaðs E 125. Til að forðast deilur vegna aðskildra hluta eyðublaðanna E 125 skal einnig umreikna þá í evrum. Stofnunin, samskiptastofnunin eða lögbæra yfirvaldið, sem hefur kröfuna til meðferðar, skal annast umreikninginn.
3. Kröfur, sem þegar hafa verið lagðar fram í innlendum gjaldmiðli á eyðublöðum E 127 fyrir 1. janúar 2002 en hafa ekki hafa verið endurgreiddar fyrir þann tíma, skulu umreiknaðar í evrum út frá mánaðarlegum meðalkostnaði sem umreiknaður hefur verið í evrum af framkvæmdaráðinu og birtur í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Stofnunin, samskiptastofnunin eða lögbæra yfirvaldið, sem hefur kröfuna til meðferðar, skal annast umreikninginn.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 27, 29.1.2000, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2000 frá 2. ágúst 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.10.2000, bls. 1.

C. Ákvæði um upptöku evrunnar:

1. Stjórnarskrifstofa framkvæmdaráðsins skal ákvarða, eigi síðar en 30. september 2001 og á grundvelli yfirlitsins yfir kröfur, sem um getur í 1. mgr. 101. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, þau reikningsár sem kröfur samkvæmt 94. og 95. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 hafa ekki verið gerðar upp fyrir.
2. Að því marki sem unnt er skulu eftirstöðvar krafna, sem aðildarríki gefur upp í innlendum gjaldmiðli fyrir upptöku evrunnar, að frádregnum fjárhæðum sem deilur standa um og tilkynnt er um fyrir greiðslu, greiddar fyrir 31. desember 2001, nema kveðið sé á um annað í tvíhliða samningum.
3. Til að forðast langan aðlögunartíma skulu aðildarríkin virða þann frest sem gefinn er í 100. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, nema kveðið sé á um annað í tvíhliða samningum. Þess er og farið á leit við aðildarríkin að þau leggi allt kapp á að gera þær ráðstafanir, sem settar eru fram í tilmælum framkvæmdaráðsins nr. 20, til að flýta fyrir greiðslu krafna.

Ákvörðun þessi gildir frá fyrsta degi þess mánaðar er hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Helmut SIEDL

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/93/EB

2001/EES/31/29

frá 13. desember 1999

um ramma bandalagsins varðandi rafrænar undirskriftir(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55 og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Hinn 16. apríl 1997 lagði framkvæmdastjórnin fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina orðsendingu um evrópskt framtaksverkefni á sviði rafrænnar verslunar.
- 2) Hinn 8. október 1997 lagði framkvæmdastjórnin fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina orðsendingu um að tryggja öryggi og tiltrú í rafrænum samskiptum — í þágu Evrópuramma fyrir stafrænar undirskriftir og dulkóðun.
- 3) Hinn 1. desember 1997 fór ráðið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún legði eins fljótt og unnt er fram tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um rafrænar undirskriftir.
- 4) Rafræn samskipti og verslun útheimta rafrænar undirskriftir og tengda þjónustu sem gerir kleift að sanna uppruna upplýsinga. Mismunandi reglur í aðildarríkjunum um lagalega viðurkenningu rafrænna undirskrifta og faggildingu vottunaraðila kunna að torvelda notkun rafrænna samskipta og verslunar verulega. Á hinn bóginn mun skýr bandalagsrammi um þau skilyrði sem gilda um rafrænar undirskriftir auka tiltrú á þessari nýju tækni og stuðla að almennri viðurkenningu hennar. Löggjöf aðildarríkjanna ætti ekki að hindra frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi á hinum innri markaði.

- 5) Stuðla ber að rekstarsamhæfi vara til rafrænna undirskrifta. Í samræmi við 14. gr. sáttmálans myndar innri markaðurinn svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar eru tryggðir. Uppfylla ber grunnkröfur sem gilda sérstaklega um vörur til rafrænna undirskrifta til þess að tryggja frjálsa flutninga innan innri markaðarins og skapa traust á rafrænum undirskriftum, með fyrirvara um reglugerð ráðsins (EB) nr. 3381/94 frá 19. desember 1994 um að koma á bandalagsskipan um eftirlit með útflutningi vara sem þjóna tvenns konar tilgangi ⁽⁵⁾ og ákvörðun ráðsins 94/942/CFSP frá 19. desember 1994 um sameiginlegar aðgerðir sem ráðið hefur samþykkt um eftirlit með útflutningi vara sem þjóna tvenns konar tilgangi ⁽⁶⁾.
- 6) Þessi tilskipun fjallar ekki um samhæfingu þjónustuveitingar með tilliti til upplýsingaleyndar ef innlend ákvæði, sem fjalla um allsherjarreglu eða almannaoöryggi, gilda um slíka þjónustuveitingu.
- 7) Innri markaðurinn tryggir frjálsa fólksflutninga sem hefur í för með sér að borgarar í Evrópusambandinu og þeir sem eru búsettir þar þurfa í auknum mæli að eiga samskipti við yfirvöld í öðrum aðildarríkjum en því þar sem þeir hafa fasta búsetu. Framboð á rafrænum samskiptum gæti gert mikið gagn í þessu tilliti.
- 8) Hröð tækniþróun og hnattærir eiginleikar Netsins útheimta nálgun sem býður heim margvíslegri tækni og þjónustu sem gerir kleift að sanna uppruna upplýsinga með rafrænum hætti.
- 9) Rafrænar undirskriftir verða notaðar við marghátaðar aðstæður og aðgerðir sem leiðir af sér margvíslega nýja þjónustu og vörur sem til rafrænna undirskrifta eða krefjast notkunar þeirra. Skilgreiningu slíkra vara og þjónustu ber ekki að einskorða við útgáfu skilríkja og umsýslu vegna þeirra, heldur ætti slík skilgreining einnig að ná til hvers kyns annarrar þjónustu og allra vara þar sem rafrænar undirskriftir eru notaðar eða sem eru þeim til eflingar, eins og skráningarþjónustu, tímastimplun, upplýsingaþjónustu, þjónustu á sviði gagnamedferðar eða ráðgjafarþjónustu sem tengist rafrænum undirskriftum.
- 10) Innri markaðurinn gerir vottunaraðilum kleift að þróa starfsemi sína yfir landamæri í því skyni að auka samkeppnishæfni sína og að bjóða neytendum og fyrir-tækjum þannig ný tækifæri til rafrænna upplýsinga-skipta og viðskipta með öruggum hætti án tillits til landamæra. Í því augnamiði að efla vottunarþjónustu á opnum netum vítt og breitt í bandalaginu ætti vottunaraðilum að vera frjálst að bjóða fram þjónustu sína án heimildar sem er veitt fyrirfram. Með heimild,

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 13, 19.1.2000, bls. 12, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/2000 frá 2. ágúst 2000 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.10.2000, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 325, 23.10.1998, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 40, 15.2.1999, bls. 29.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 93, 6.4.1999, bls. 33.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. janúar 1999 (Stjtið. EB C 104, 14.4.1999, bls. 49), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. júní 1999 (Stjtið. EB C 243, 27.8.1999, bls. 33) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 27. október 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 30. nóvember 1999.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 367, 31.12.1994, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 837/95 (Stjtið. EB L 90, 21.4.1995, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 367, 31.12.1994, bls. 8. Reglugerðinni var síðast breytt með ákvörðun 99/193/CFSP (Stjtið. EB L 73, 19.3.1999, bls. 1).

- sem er veitt fyrirfram, er ekki aðeins átt við leyfi þar sem viðkomandi vottunaraðili skal útvega sér ákvörðun innlendra yfirvalda áður en honum er heimilt að veita vottunarþjónustu, heldur og allar aðrar ráðstafanir sem hafa sömu áhrif.
- 11) Skipulag valfrjálsrar faggildingar, sem miðar að bættari þjónustuveitingu, gæti verið réttur grundvöllur fyrir vottunaraðila til þess að þróa enn frekar þjónustustarfsemi sína í því skyni að skapa það traust, öryggi og gæði sem hinn vaxandi markaður krefst. Fyrirnefnt skipulag ætti að stuðla að þróun ákjósanlegustu starfshátta vottunaraðila. Vottunaraðilum ætti að vera frjálst að vera þátttakendur í slíku faggildingarskipulagi og njóta góðs af því.
- 12) Opinberir aðilar, lögpersónur eða einstaklingar, sem eru viðurkenndir í samræmi við innlend lög, geta boðið fram vottunarþjónustu. Aðildarríkin ættu ekki að banna vottunaraðilum að starfa utan skipulags valfrjálsrar faggildingar. Tryggja ber að slíkt faggildingarskipulag dragi ekki úr samkeppni á vottunarþjónustu.
- 13) Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða með hvaða hætti þau tryggja eftirlit með því að farið sé að ákvæðunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Tilskipun þessi útilokar ekki að komið verði á fót einkareknum eftirlitskerfum. Vottunaraðilum er ekki skylt, samkvæmt þessari tilskipun, að sækja um að hlíta eftirliti samkvæmt faggildingarskipulagi.
- 14) Mikilvægt er að jafnvægi ríki milli þarfa neytenda og fyrirtækja.
- 15) Í III. viðauka er fjallað um kröfur sem eru gerðar til öruggs undirskriftarbúnaðar í því skyni að tryggja virkni þróaðra, rafrænna undirskrifta. Í fyrirnefndum viðauka er ekki fjallað um gervallt umhverfi þess kerfis sem slíkur búnaður vinnur í. Nauðsynlegt er, vegna starfsemi innri markaðarins, að framkvæmdastjórnin og aðildarríkin bregðist skjótt við til þess að unnt sé að tilnefna þá aðila sem er ætlað að meta hvort öruggur undirskriftarbúnaður sé í samræmi við III. viðauka. Samræmismat skal fara fram tímanlega og með skilvirkum hætti í því skyni að mæta þörfum markaðarins.
- 16) Tilskipun þessi stuðlar að notkun og lagalegri viðurkenningu rafrænna undirskrifta í bandalaginu. Rammaákvæða er ekki þörf vegna rafrænna undirskrifta sem eru einvörðungu notaðar innan kerfa sem eru grundvölluð á frjálsum samningum, samkvæmt einkamálarétti, milli tilgreinds fjölda þátttakenda. Virða ber frelsi aðila til að semja sín á milli um skilmála og skilyrði sem gildi um gögn, undirrituð með rafrænum hætti, sem þeir samþykkja, að því marki sem landslög leyfa. Viðurkenna ber lagalegt gildi rafrænna undirskrifta sem eru notaðar í slíkum kerfum og lögmæti þeirra við málarekstur.
- 17) Með þessari tilskipun er ekki stefnt að því að samræma innlendar reglur á sviði samningalaga, einkum um gerð og efndir samninga, eða önnur formsatriði sem lúta ekki að samningum og varða undirskriftir. Af þessum ástæðum skulu ákvæði um réttaráhrif rafrænna undirskrifta vera með fyrirvara um formkröfur, sem mælt er fyrir um í landslögum, með tilliti til samningagerðar eða reglna um það hvar samningsgerð fari fram.
- 18) Geymsla og afritun undirskriftargagna gæti teft lögmæti rafrænna undirskrifta í hættu.
- 19) Rafrænar undirskriftir verða notaðar í opinbera geiranum í innlendri stjórnsýslu og stjórnsýslu bandalagsins og í samskiptum milli þeirra og við borgara og aðila í atvinnurekstri, til dæmis á vettvangi opinberra innkaupa, skattakerfisins, almannatrygginga og heilbrigðis- og réttarkerfisins.
- 20) Samræming viðmiðana, sem gilda um réttaráhrif rafrænna undirskrifta, mun gera kleift að viðhalda heildstæðum lagaramma hvarvetna innan bandalagsins. Landslög mæla fyrir um ólíkar kröfur um lögmæti eiginhandarundirskrifta. Unnt er að nota skilríki til þess að bera kennsl á einstakling sem undirritar með rafrænum hætti. Með þróuðum rafrænum undirskriftum, sem eru grundvallaðar á viðurkenndum skilríkjum, er stefnt að hærri öryggisstigi. Því aðeins er unnt að líta á þróaðar rafrænar undirskriftir, sem eru grundvallaðar á viðurkenndum skilríkjum og gerðar með öruggum undirskriftarbúnaði, sem jafngildar eiginhandarundirskriftum í lagalegu tilliti ef kröfum um eiginhandarundirskriftir er fullnægt.
- 21) Tryggja ber, í því skyni að stuðla að því að rafræn sönnun á uppruna hljóti almenna viðurkenningu, að unnt sé að nota rafrænar undirskriftir sem sönnunargögn í málarekstri í öllum aðildarríkjunum. Grundvalla ber viðurkenningu rafrænna undirskrifta í lagalegu tilliti á hlutlægum viðmiðunum, óháð leyfisveitingu til handa viðkomandi vottunaraðila. Landslög skera úr um það á hvaða lagasviðum er heimilt að nota rafræn skjöl og rafrænar undirskriftir. Tilskipun þessi er með fyrirvara um vald innlendra dómstóla til þess að fella úrskurð um hvort kröfum þessarar tilskipunar sé fullnægt og hefur ekki áhrif á innlend ákvæði um óháða umfjöllun dómstóla um sönnunargögn.
- 22) Innlend ákvæði um ábyrgð gilda um vottunaraðila sem veita almenningi þjónustu sína.
- 23) Þróun rafrænnar verslunar milli landa krefst ráðstafana sem ná yfir landamæri og til þriðju landa. Í því skyni að tryggja hnattrænt rekstrarsamhæfi gæti reynst hagkvæmt að gera samninga við þriðju lönd um marghliða reglur sem fjalla um gagnkvæma viðurkenningu vottunarþjónustu.

- 24) Til þess að auka tiltrú notenda á rafrænum samskiptum og rafrænni verslun verða vottunaraðilar að virða löggjöf um upplýsingavernd og friðhelgi einkalífsins.
- 25) Ákvæði um notkun dulnefna í skilríkjum ættu ekki að hindra aðildarríkin í því að krefjast þess að unnt sé að bera kennsl á einstaklinga samkvæmt bandalagslögum eða landslögum.
- 26) Samþykking ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um verklagsreglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 27) Tveimur árum eftir að þessi tilskipun kemur til framkvæmda ber framkvæmdastjórninni að endurskoða hana, meðal annars í því skyni að tryggja að hvorki tækniframfarir né breytingar á lagaumhverfi komi í veg fyrir að markmiðum tilskipunarinnar verði náð. Henni ber að kanna áhrif tengdra tæknisviða og senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu þar að lútandi.
- 28) Samkvæmt dreifræðisreglunni og meðalhófsreglunni, eins og kemur fram í 5. gr. sáttmálans, eru aðildarríkin ekki nógu vel í stakk búin til þess að ná því takmarki að skapa samræmdan lagaramma um framboð rafrænna undirskrifa og tengdrar þjónustu og því er bandalagið betur til þess fallið að ná því takmarki. Með tilskipun þessari er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til þess að ná fyrrnefndu takmarki.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Gildissvið

Tilgangurinn með þessari tilskipun er að greiða fyrir notkun rafrænna undirskrifa og stuðla að lagalegri viðurkenningu þeirra. Með tilskipuninni er settur lagarammi um rafrænar undirskriftir og tiltekna vottunarþjónustu í því skyni að tryggja eðlilega starfsemi innri markaðarins.

Tilskipunin fjallar hvorki um þætti sem varða gerð og gildi samninga eða aðrar lagaskyldur, þar sem fram koma kröfur með tilliti til forms sem mælt er fyrir um í landslögum eða lögum bandalagsins, né heldur hefur hún áhrif á reglur og skorður sem eru settar í landslögum eða lögum bandalagsins og stýra notkun skjala.

2. gr.

Skilgreiningar

Í tilskipun þessari er skilgreining eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „rafræn undirskrift“: gögn í rafrænu formi sem fylgja eða tengjast öðrum rafrænum gögnum með rökrænum hætti og þjóna þeim tilgangi að staðfesta uppruna;

2. „þróuð rafræn undirskrift“: rafræn undirskrift sem uppfyllir eftirtaldir kröfur:
 - a) hún tengist undirritanda einum með ótvíræðum hætti;
 - b) hún segir deili á undirritanda;
 - c) hún er gerð með þeim hætti sem undirritandinn getur einn haft stjórn á; og
 - d) hún tengist þeim gögnum sem hún vísar til með þeim hætti að unnt er að greina síðari breytingar á þeim;
3. „undirritandi“: einstaklingur sem ræður yfir undirskriftarbúnaði og kemur fram fyrir eigin hönd eða fyrir hönd annars einstaklings eða löggjörms eða aðila sem hann er fulltrúi fyrir;
4. „undirskriftargögn“: sérstök gögn, t.d. kóðar eða einkadulkóðunarlyklar, sem undirritandi notar til rafrænnar undirskriftar;
5. „undirskriftarbúnaður“: samskipaður hugbúnaður eða vélbúnaður til þess að gera undirskriftargögnin nothæf;
6. „öruggur undirskriftarbúnaður“: undirskriftarbúnaður sem fullnægir kröfunum sem mælt er fyrir um í III. viðauka;
7. „staðfestingargögn“: gögn, t.d. kóðar eða opinberir dulkóðunarlyklar, sem eru notuð til þess að staðfesta rafræna undirskrift;
8. „staðfestingarbúnaður“: samskipaður hugbúnaður eða vélbúnaður til þess að gera staðfestingargögnin nothæf;
9. „skilríki“: rafræn vottun sem tengir staðfestingargögn einstaklingi og staðfestir hver hann er;
10. „viðurkennd skilríki“: skilríki sem fullnægja kröfunum sem mælt er fyrir um í I. viðauka og lätin eru í té af vottunaraðila sem fullnægir kröfunum sem mælt er fyrir um í II. viðauka;
11. „vottunaraðili“: aðili eða löggjörms eða einstaklingur sem gefur út skilríki eða veitir aðra þjónustu sem tengist rafrænum undirskriftum;
12. „vara til rafrænna undirskrifa“: vél- eða hugbúnaður eða viðeigandi íhlutir hans sem vottunaraðila er ætlað að nota í því skyni að veita þjónustu á sviði rafrænna undirskrifa eða eru ætluð til þess að staðfesta rafrænar undirskriftir;
13. „valfrjáls faggilding“: leyfi sem mælir fyrir um réttindi og skyldur sem varða sérstaklega veitingu vottunarþjónustu og er veitt samkvæmt beiðni viðkomandi vottunaraðila af opinberri stofnun eða einkaaðila, sem er falið að sjá um útfærslu á slíkum réttindum og að slíkar skyldur séu uppfylltar, þegar vottunaraðili hefur ekki heimild til þess að njóta þeirra réttinda sem leiðir af leyfinu fyrr en hann hefur mótttekið ákvörðun viðkomandi aðila.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

3. gr.

Markaðsaðgangur

1. Aðildarríkin skulu ekki gera það að skilyrði að veiting vottunarþjónustu sé háð fyrirframgefnu leyfi.

2. Aðildarríkjunum er heimilt, með fyrirvara um ákvæði 1. mgr., að samþykka eða viðhalda skipulagi valfrjálstrar faggildingar sem miðar að bættri vottunarþjónustu. Öll skilyrði í tengslum við slíkar áætlanir skulu vera hlutlæg, gagnsær, í réttu hlutfalli við tilefnið og án mismununar. Aðildarríkjunum er óheimilt að takmarka fjölda faggiltra vottunaraðila af ástæðum sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

3. Hvert og eitt aðildarríki skal ábyrgjast að komið sé á fót viðeigandi kerfi til að unnt sé að hafa eftirlit með vottunaraðilum sem hafa staðfestu á landsvæði þess og gefa út viðurkennd skilríki handa almenningi.

4. Til þess bærar opinberar stofnanir eða einkaaðilar, sem aðildarríkin tilnefna, skulu skera úr um það hvort öruggur undirskriftarbúnaður sé í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka. Framkvæmdastjórninni ber, samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 9. gr., að samþykka viðmiðanir sem aðildarríkin fari eftir þegar ákveða skal hvort tilnefna beri tiltekinn aðila.

Öll aðildarríkin skulu viðurkenna ákvarðanir sem stofnanir eða einkaaðilar, sem um getur í fyrstu undirgrein, taka um hvort kröfunum, sem mælt er fyrir um í III. viðauka, sé talið fullnægt.

5. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr., að ákveða og birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* tilvísunarnúmer staðla sem eru almennt viðurkenndir fyrir vörur til rafrænna undirskrifa. Aðildarríkin skulu ganga út frá því að vörur til rafrænna undirskrifa uppfylli kröfurnar, sem mælt er fyrir um í f-lið II. viðauka og III. viðauka, ef þær eru í samræmi við fyrrnefnda staðla.

6. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu í sameiningu stuðla að þróun og notkun staðfestingarbúnaðar með hliðsjón af tilmælum um örugga staðfestingu undirskrifa, sem mælt er fyrir um í IV. viðauka, og með tilliti til hagsmuna neytenda.

7. Aðildarríkin geta gert notkun rafrænna undirskrifa í opinbera geiranum háða hugsanlegum viðbótarkröfum. Slíkar kröfur skulu vera hlutlægar, gagnsæjar, í réttu hlutfalli við tilefnið og án mismununar og eiga eingöngu við um séreiginleika þeirrar notkunar sem um ræðir. Kröfurnar skulu ekki hindra þjónustustarfsemi yfir landamæri í þágu borgaranna.

4. gr.

Meginreglur um innri markaðinn

1. Hvert og eitt aðildarríki skal beita innlendum ákvæðum, sem það samþykkir samkvæmt þessari tilskipun, gagnvart vottunaraðilum sem hafa staðfestu á landsvæði þess og þeirri

þjónustu sem þeir láta í té. Aðildarríkjunum er óheimilt, á þeim sviðum sem þessi tilskipun fjallar um, að takmarka vottunarþjónustu sem á rætur að rekja til annars aðildarríkis.

2. Aðildarríkin skulu tryggja frjálsa dreifingu á innri markaðinum á vörum til rafrænna undirskrifa sem eru í samræmi við þessa tilskipun.

5. gr.

Réttaráhrif rafrænna undirskrifa

1. Aðildarríkin skulu tryggja að þróaðar, rafrænar undirskriftir, sem eru byggðar á viðurkenndum skilríkjum og til verða með öruggum undirskriftarbúnaði:

a) uppfylli lagakröfur um undirskrift í tengslum við rafræn gögn á sama hátt og eiginhandarundirskrift uppfyllir lagakröfur í tengslum við pappírgögn; og

b) séu viðurkenndar sem sönnunargögn í málarekstri.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að því sé ekki hafnað að rafræn undirskrift fái réttaráhrif og sé viðurkennd sem sönnunargagn í málarekstri einungis af þeirri ástæðu að hún er:

— á rafrænu formi, eða

— ekki byggð á viðurkenndum skilríkjum, eða

— ekki byggð á viðurkenndum skilríkjum sem faggiltur vottunaraðili gefur út, eða

— ekki gerð með öruggum undirskriftarbúnaði.

6. gr.

Skaðabótaábyrgð

1. Aðildarríkin skulu að minnsta kosti tryggja að samfara því að vottunaraðili gefur út skilríki sem eru ígildi viðurkenndra skilríkja handa almenningi eða ábyrgist slík skilríki gagnvart almenningi sé hann ábyrgur fyrir tjóni aðila, lögpersónu eða einstaklings sem reiðir sig á slík skilríki með eðlilegum hætti að því er varðar:

a) nákvæma meðferð við útgáfu á öllum upplýsingum sem viðurkenndu skilríkin innihalda og að því er varðar að skilríkin innihaldi allar þær upplýsingar sem mælt er fyrir um að viðurkennd skilríki skuli gera;

b) tryggingu fyrir því að við útgáfu skilríkjanna hafi undirritandinn, sem er auðkenndur í viðurkenndu skilríkjunum, haft undir höndum undirskriftargögnin sem svara til staðfestingargagnanna sem koma fram eða eru auðkennd í skilríkjunum;

c) tryggingu fyrir því að unnt sé að nota undirskriftargögnin og staðfestingargögnin til gagnkvæmrar uppfyllingar þegar vottunaraðili annast gerð beggja;

nema vottunaraðili færi sönnur á að hann hafi ekki gert sig sekan um vanrækslu.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að minnsta kosti tryggja að vottunaraðili, sem hefur gefið út skilríki sem eru ígildi viðurkenndra skilríkja handa almenningi, sé ábyrgur fyrir tjóni aðila, lögpersónu eða einstaklings, sem reiðir sig á skilríkin með eðlilegum hætti, sem rekja má til þess að skráningu á afturköllun skilríkjanna hefur ekki verið sinnt, nema vottunaraðilinn færi sönnur á að hann hafi ekki gert sig sekan um vanrækslu.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að vottunaraðila sé heimilt að gefa til kynna í viðurkenndum skilríkjum takmarkanir á notkun þeirra, að því tilskildu að þriðju aðilum séu slíkar takmarkanir ljósar. Vottunaraðili er ekki ábyrgur fyrir tjóni sem leiðir af notkun viðurkenndra skilríkja sem nær út fyrir þær takmarkanir sem hún miðast við.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að vottunaraðila sé heimilt að gefa til kynna í viðurkenndum skilríkjum við hvaða mörk viðskiptafjárhæðar notkun skilríkjanna miðast, að því tilskildu að þriðju aðilum séu mörkin ljós.

Vottunaraðili er ekki ábyrgur fyrir tjóni sem leiðir af því að farið sé yfir fyrirnefnt hámark.

5. Ákvæði 1. til 4. mgr. eru með fyrirvara um tilskipun ráðsins 93/13/EBE frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum ⁽¹⁾.

7. gr.

Alþjóðleg sjónarmið

1. Aðildarríkin skulu tryggja að viðurkennt sé að skilríki, sem vottunaraðili, sem hefur staðfestu í þriðja landi, gefur út sem viðurkennd skilríki handa almenningi, jafngildi skilríkjum sem vottunaraðili, sem hefur staðfestu í bandalaginu, gefur út, ef:

- a) viðkomandi vottunaraðili uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og hefur hlotið faggildingu samkvæmt skipulagi valfrjálsrar faggildingar sem hefur verið komið á í aðildarríki; eða
- b) vottunaraðili, sem hefur staðfestu í bandalaginu og uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ábyrgist skilríkin; eða
- c) skilríkin eða viðkomandi vottunaraðili er viðurkenndur samkvæmt tvíhliða eða marghliða samningi milli bandalagsins og þriðju landa eða alþjóðastofnana.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í því skyni að auðvelda vottunarþjónustu yfir landamæri við þriðju lönd og lagalega viðurkenningu þróaðra, rafrænna undirskrifa sem eru upprunnar í þriðju löndum, leggja fram tillögur, þar sem það á við, til þess að unnt sé að framkvæma á skilvirkan hátt staðla og milliríkjasamninga sem gilda um vottunarþjónustu. Hún skal, einkum og sér í lagi og ef nauðsyn krefur, senda ráðinu tillögur um viðeigandi umboð til viðræðna um tvíhliða og marghliða samninga við þriðju lönd og alþjóðastofnanir. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

⁽¹⁾ Stjútö. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29.

3. Í hvert sinn sem framkvæmdastjórninni er tilkynnt um vanda bandalagsfyrirtækja í tengslum við markaðsaðgang í þriðju löndum getur hún, ef nauðsyn krefur, sent ráðinu tillögur um viðeigandi umboð til viðræðna um sambærileg réttindi til handa bandalagsfyrirtækjum í viðkomandi þriðju löndum. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Ráðstafanir, sem eru gerðar samkvæmt þessari málsgrein, eru með fyrirvara um skuldbindingar bandalagsins og aðildarríkjanna samkvæmt viðeigandi milliríkjasamningum.

8. gr.

Gagnavernd

1. Aðildarríkin skulu tryggja að vottunaraðilar og innlendir aðilar sem annast faggildingu eða eftirlit uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽²⁾.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að vottunaraðilar, sem gefa út skilríki handa almenningi, hafi einungis heimild til að verða sér úti um persónuleg gögn beint frá þeim sem gögnin varða eða að fengnu fullu samþykki hans og aðeins að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er í því skyni að gefa út skilríkin og viðhalda þeim. Óheimilt er að safna gögnunum eða meðhöndla þau í öðrum tilgangi án fulls samþykkis þess sem gögnin varða.

3. Aðildarríkin skulu ekki, með fyrirvara um réttaráhrif sem dulnefnum eru eignuð samkvæmt landslögum, hindra vottunaraðila í að gefa til kynna í skilríkjunum dulnefni í stað nafns undirritanda.

9. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um rafrænar undirskriftir, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar fjallað er um þessa málsgrein gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. sömu ákvörðunar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

10. gr.

Verkefni nefndarinnar

Nefndin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 9. gr., skýra kröfurnar sem mælt er fyrir um í viðaukunum við þessa tilskipun, viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 3. gr. og almennt viðurkennda staðla fyrir vörur til rafrænna undirskrifa sem eru samþykktir og gefnir út samkvæmt 5. mgr. 3. gr.

⁽²⁾ Stjútö. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

*11. gr.***Tilkynning**

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjum um eftirfarandi:

- a) upplýsingar um innlent skipulag valfrjálsrar faggildingar, þar með taldar viðbótarkröfur samkvæmt 7. mgr. 3. gr.;
- b) nöfn og heimilisföng innlendra aðila sem annast faggildingu og umsjón og einnig þeirra aðila sem um getur í 4. mgr. 3. gr.;
- c) nöfn og heimilisföng allra innlendra vottunaraðila sem hafa öðlast faggildingu.

2. Aðildarríkin skulu, eins fljótt og auðið er, tilkynna um allar upplýsingar sem látnar eru í té samkvæmt 1. mgr. og um breytingar á þeim.

*12. gr.***Endurskoðun**

1. Framkvæmdastjórnin skal leggja mat á framkvæmd þessarar tilskipunar og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um það eigi síðar en 19. júlí 2003.

2. Í matinu skal meðal annars fjallað um það hvort breyta beri gildissviði þessarar tilskipunar, að teknu tilliti til þróunar á sviði tæknimála, markaðsmála og réttarfars. Í skýrslunni skal sérstaklega koma fram mat á ýmsum hliðum samræmingar er byggist á fenginni reynslu. Skýrslunni skulu fylgja tillögur að fyrirælum laga, ef við á.

*13. gr.***Framkvæmd**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 19. júlí 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*14. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

*15. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

S. HASSI

Forseti.

*I. VIÐAUKI***Kröfur viðvikjandi viðurkenndum skilríkjum**

Viðurkennd skilríki skulu innihalda:

- a) ábendingu þess efnis að skilríkin séu útgefin sem viðurkennd skilríki;
- b) deili á vottunaraðila og ríkinu þar sem hann hefur staðfestu;
- c) nafn undirritanda eða dulnefni sem skal vera auðkennt sem slíkt;
- d) sérstakar upplýsingar um undirritandann sem komi fram ef við á, eftir því í hvaða tilgangi nota á skilríkin;
- e) þau staðfestingargögn sem svara til þeirra undirskriftargagna sem undirritandinn ræður yfir;
- f) upplýsingar um upphaf og lok gildistíma skilríkjanna;
- g) kennikóða skilríkjanna;
- h) þróaða, rafræna undirskrift vottunaraðilans sem gefur þau út;
- i) takmarkanir á notkunarsviði skilríkjanna, ef við á; og
- j) mörk þeirrar viðskiptafjárhæðar sem notkun skilríkjanna miðast við, ef við á.

*II. VIDAUKI***Kröfur viðvíkjandi vottunaraðilum sem gefa út viðurkennd skilríki**

Vottunaraðilar skulu:

- a) sýna fram á nauðsynlegan trúverðugleika til þess að láta í té vottunarpjónustu;
- b) sjá til þess að veitt sé hraðvirk og örugg skráar- og afturköllunarpjónusta;
- c) tryggja að unnt sé að sjá nákvæmlega hvaða dag og hvenær dags skilríki eru gefin út eða afturkölluð;
- d) staðfesta, með viðeigandi hætti og í samræmi við landslög, deili á og sérstök einkenni, ef við á, þess einstaklings sem viðurkenndu skilríkin eru gefin út fyrir;
- e) ráða starfsmenn með sérþekkingu, reynslu og menntun og hæfi sem eru nauðsynleg vegna þeirrar þjónustu sem er veitt, einkum stjórnunarhæfni, sérþekkingu í tækni á sviði rafrænna undirskrifa og þekkingu á viðeigandi starfsháttum á sviði öryggismála; þeir skulu einnig viðhafa rétt stjórnsýslu- og stjórnunarvinnubrögð sem eru í samræmi við viðurkennda staðla;
- f) nota örugg kerfi og vörur sem ekki er unnt að breyta og tryggja tæknilegt öryggi og öryggi dulkóðunar að því er varðar það ferli sem er byggt á þeim;
- g) gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir fölsun skilríkja og þegar vottunaraðilinn er höfundur undirskriftargagna, ábyrgjast að trúnaður sé virtur meðan slík gögn eru í vinnslu;
- h) ráða að staðaldri yfir nægilegu fjármagni til þess að geta haldið starfseminni gangandi í samræmi við kröfur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, einkum að geta risið undir áhættu samfara skaðabótaábyrgð, til dæmis með því að útvega sér viðeigandi tryggingu;
- i) skrá allar upplýsingar, sem skipta máli um viðurkennd skilríki, í hæfilega langan tíma, einkum til þess að vera fær um að leggja fram sönnunargögn um vottun í málarekstri. Heimilt er að slík skráning fari fram með rafrænum hætti;
- j) ekki geyma eða afrita undirskriftargögn þess einstaklings sem vottunaraðilinn veitti lykilþjónustu á sviði umsýslu;
- k) áður en þeir gera samning við einstakling, sem sækist eftir að fá skilríki til að renna stoðum undir rafræna undirskrift sína, upplýsa viðkomandi einstakling, gegnum haldgóðan samskiptamiðil, um nákvæma skilmála og skilyrði sem gilda um notkun skilríkjanna, meðal annars um notkunartakmarkanir þeirra, tilvist skipulags valfrjálstrar faggildingar og um meðferð kærumála og lausn deilumála. Þessar upplýsingar, sem heimilt er að senda með rafrænum hætti, skulu vera skriflegar og á auðskiljanlegu máli. Viðeigandi hlutar þessara upplýsinga skulu einnig, samkvæmt beiðni, vera aðgengilegir þriðju aðilum sem reiða sig á skilríkin;
- l) nota örugg kerfi til þess að geyma skilríki í staðfestanlegu formi til þess að:
 - aðeins einstaklingar, sem til þess hafa heimild, geti framkvæmt færslur og gert breytingar,
 - unnt sé að ganga úr skugga um uppruna upplýsinga,
 - skilríki séu aðeins aðgengileg almenningi að fengnu samþykki handhafa skilríkja, og
 - sérhver tæknibreyting, sem er ógnar þessum öryggiskröfum, sé rekstraraðilanum augljós.

*III. VIÐAUKI***Kröfur viðvíkjandi öruggum undirskriftarbúnaði**

1. Öruggur undirskriftarbúnaður skal, með viðeigandi tæknilegum aðferðum og verklagsreglum, tryggja, að minnsta kosti:
 - a) að undirskriftargögnin, sem eru notuð við gerð undirskriftar, geti í raun aðeins komið fram einu sinni og að leynd þeirra sé tryggð á eðlilegan hátt;
 - b) að öruggt sé, eins og eðlilegt má teljast, að ekki sé hægt að rekja undirskriftargögnin sem eru notuð við gerð undirskriftar og að nýjasta tækni komi í veg fyrir að unnt sé að falsa undirskriftina;
 - c) að réttur undirritandi geti tryggilega verndað undirskriftargögnin, sem eru notuð við undirskrift, þannig að aðrir geti ekki notað þau.
2. Undirskriftargögnin mega ekki breyta gögnunum sem undirrita á eða hindra að slík gögn séu kynnt undirritandanum áður en til undirskriftar kemur.

*IV. VIÐAUKI***Tillögur um örugga staðfestingu undirskrifa**

Um leið og staðfesting undirskrifa fer fram skal tryggja með eins miklu öryggi og frekast má:

- a) að gögnin, sem eru notuð til að staðfesta undirskriftina, svari til gagnanna sem þeim sem annast staðfestinguna eru sýnd;
- b) að undirskriftin sé tryggilega staðfest og niðurstöður þeirrar staðfestingar séu sýndar með réttum hætti;
- c) að sá sem annast staðfestinguna geti, eftir því sem nauðsyn krefur, staðfest með öruggum hætti innihald gagnanna sem hafa verið undirrituð;
- d) að áreiðanleiki og lögmæti skilríkjanna, sem eru nauðsynleg þegar staðfesting undirskriftar fer fram, séu staðfest með öruggum hætti;
- e) að niðurstöður staðfestingar og deili á undirritandanum séu sýnd með réttum hætti;
- f) að notkun dulnefnis komi skýrt fram; og
- g) að unnt sé að koma auga á allar breytingar sem varða öryggi.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/31/30

frá 20. mars 2000

um breytingu á tilmælum 98/511/EB um samtengingu á frjálsum fjarskiptamarkaði

(1. hluti - Verðlagning samtengingar) (*)

(tilkynnt með númeri C (2000) 651)

(2000/263/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálsan aðgang að netum (ONP) ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 98/61/EB ⁽²⁾, einkum 5. mgr. 7. gr.,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina sem komið var á fót með 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 90/387/EBE frá 28. júní 1990 um myndun innri markaðar fyrir fjarskiptaþjónustu með því að koma á frjálsum aðgangi að netum ⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/51/EB ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 9. lið tilmæla framkvæmdastjórnarinnar 98/511/EB ⁽⁵⁾, sem breytir tilmælum 98/195/EB ⁽⁶⁾ um samtengingu á frjálsum fjarskiptamarkaði (1. hluti — Verðlagning samtengingar), kemur fram að framkvæmdastjórnin muni endurskoða tilmælin, einkum „gjöldin sem byggjast á bestu viðteknu starfsvenjum“ í 4. lið og gögnin í II. viðauka, eigi síðar en 31. júlí 1999 og uppfæra þau ef þörf krefur.
- 2) Eins og fram kemur í fimmtu skýrslunni um framkvæmd lagabálks EB um fjarskipti ⁽⁷⁾ hafa viðeigandi kostnaðarbókhaldskerfi enn ekki verið tekin í notkun í fjölmörgum aðildarríkjum og því er talið við hæfi að uppfæra gjöldin sem byggjast á „bestu viðteknu starfsvenjum“ í tilmælunum fyrir árið 2000.
- 3) Ef ekki eru fyrir hendi viðunandi upplýsingar úr kostnaðarbókhaldi þegar hrinda ber í framkvæmd kröfunni um að gjöld fyrir samtengingu skuli miðast við kostnað geta gjöldin sem byggjast á „bestu viðteknu starfsvenjum“ verið leiðbeinandi fyrir innlend eftirlitsyfirvöld við mat á samtengingargjöldum, sem rekstraraðilar með sterka markaðsstöðu leggja til vegna áframsendingar símtala.
- 4) Þegar þessi tilmæli verða endurskoðuð næst, við árslok 2000, er við hæfi að meta sérstaklega nauðsyn þess að birta áfram gjaldskrá sem byggist á „bestu viðteknu starfsvenjum“ og þær verklagsreglur sem er beitt við ákvörðun þessara gjalda.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 83, 4.4.2000, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/2000 frá 2. ágúst 2000 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.10.2000, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 199, 26.7.1997, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 268, 3.10.1998, bls. 37.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 192, 24.7.1990, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 295, 29.10.1997, bls. 23.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 228, 15.8.1998, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 73, 12.3.1998, bls. 42.

⁽⁷⁾ COM (1999) 537.

1. gr.

Tilmælum 98/511/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 4. liðar a:

„4a. Á grundvelli gagnanna, sem birt eru í II. viðauka við þessi tilmæli, er mælt með eftirfarandi gjöldum, sem byggja á „bestu viðteknu starfsvenjum“, sem hámarksgjöldum fyrir samtengingu á tímabilinu sem hefst 1. janúar 2000.

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ fyrir áframsendingu símtala á STAÐARvettvangi (þ.e. í staðarskiptistöð eða eins nálægt staðarskiptistöð og kostur er)

frá 0,5 til 0,9 senta á mínútu (á álagstíma)

Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ fyrir EINS ÁFANGA samtengingu (á stórborgarvettvangi)

frá 0,8 til 1,5 senta á mínútu (á álagstíma)

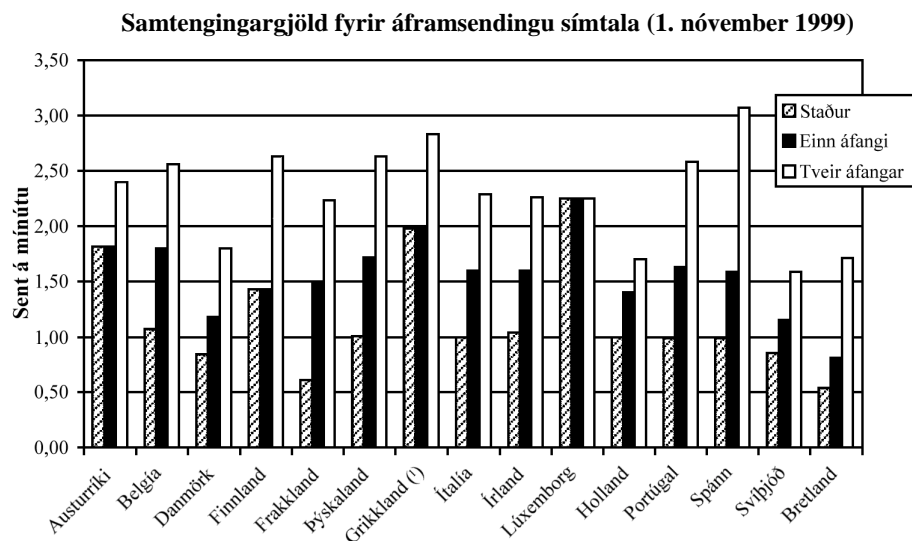
Samtengingargjöld samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ fyrir TVEGGJA ÁFANGA samtengingu (á landsvettvangi — yfir 200 km)

frá 1,5 til 1,8 senta á mínútu (á álagstíma)“

2. Eftirfarandi málslíður komi í stað orðalagsins í 9. lið: Þessi tilmæli verða endurskoðuð við árslok 2000, einkum nauðsyn þess að birta áfram gjaldskrá samkvæmt „bestu viðteknu starfsvenjum“ og verklagsreglur sem beitt er við ákvörðun þeirra.

3. Myndin hér á eftir komi í stað myndar 1a í 1. lið í II. viðauka:

„Mynd 1a:

(1) Nýjustu gjaldskrártillögur frá rekstraraðila, sem innlent eftirlitsyfirvald hefur enn ekki samþykkt.“

4. Taflan í viðaukanum sem hér fylgir komi í stað töflunnar í 3. lið í II. viðauka.

2. gr.

Tilmælum þessum er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. mars 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tafla

Gögn um samtengingargjöld fyrir aðildarríkin (1. nóvember 1999)

Samtengingargjöld á mínútu, miðað við 3ja mínútna símtal Upphafsgjald í sentum á mínútu VSK er ekki innifalinn í gjaldinu				Gengi miðað við evrur	Samtengingargjöld í innlendum gjaldmiðli Dagsetning gildistöku gjaldskrár Aðrar viðbótarupplýsingar
Aðildarríki	Staður	Einn áfangi	Tveir áfangar ⁽²⁾		
Austurríki	1,82 ⁽¹⁾	1,82	2,40	13,76	Gjaldskrá frá janúar 1998 (ATS): — staður = gögn vantar — svæði = 0,25/mín. — landið = 0,33/mín.
Belgía	1,07	1,80	2,56	40,34	Gjaldskrá frá janúar 1999 (BEF): — staður = 0,156 hvert símtal + 0,378/mín. — svæði = 0,295 hvert símtal + 0,628/mín. — landið = 0,418 hvert símtal + 0,894/mín.
Danmörk ⁽⁵⁾	0,84	1,18	1,80	7,434	Gjaldskrá ákveðin af NRA frá 1.10.1999 (DKK/100): — staðarskiptistöð = 4 hvert símtal + 4,9/mín. — einn stöðvaráfangi = 6 hvert símtal + 6,8/mín. — tveir stöðvaráfangar = 6 hvert símtal + 11,4/mín.
Finnland	1,43 ⁽¹⁾	1,43	2,63–3,28 ⁽³⁾	5,945	Gjaldskrá frá maí 1999 (FIM/100): — staður = gögn vantar — fjarskiptasvæði = 16,5 hvert símtal + 3/mín. — landið = fjarskiptasvæði + 7,15 til 11/mín.
Frakkland	0,61	1,50	2,23	6,559	Gjaldskrá frá janúar 1999 (FRF/100): — staðarskiptistöð = 4,03/mín. — einn stöðvaráfangi = 9,81/mín. — tveir stöðvaráfangar (> 200 km) = 14,65/mín.
Þýskaland ⁽⁴⁾	1,01	1,72–2,17	2,63	1,956	Gjaldskrá frá janúar 1998 (DEM/100): — Borg = 1,97/mín. — Svæði 50 = 3,36/mín. — Svæði 200 = 4,25/mín. — Landið = 5,14/mín.
Grikkland (*)	1,93 ⁽¹⁾	1,93	2,76	329,3	Gjaldskrá fyrir farsímafyrtæki (GRD): — innan stórborgar = 1,7 hvert símtal + 5,8/mín. — landið = 2,4 hvert símtal + 8,3/mín.
Ítalía ⁽⁷⁾	1,00	1,60	2,29	1 936	Gjaldskrá frá júlí 1999 (ITL): — staður = 19,4/mín. — einn áfangi = 31/mín. — tveir áfangar = 44,4/mín.

Samtengingargjöld á mínútu miðað við 3ja mín. símtal Upphafsgjald í sentum á mínútu VSK er ekki innfalin í gjaldinu				Gengi miðað við evru	Samtengingargjöld í innlendum gjaldmiðli Dagssetning gildistöku gjaldskrár Aðrar viðbótarupplýsingar
Aðildarríki	Staður	Einn áfangi	Tveir áfangar (²)		
Írland	1,04	1,60	2,26	0,7876	Gjaldskrá frá 1. desember 1998 (IEP/100): — staður = 0,82/mín. — einn áfangi = 1,27/mín. — tveir áfangar = 1,78/mín.
Lúxemborg	2,25 (¹)	2,25	2,25	40,34	Gjaldskrá frá september 1998 (LUF): — allir flokkar: 0,335/mín. + 0,796/mín.
Holland (⁶)	1,00	1,41	1,70	2,204	Gjaldtaka frá 1.7.1998 (NLG/100): — staðarskiptistöð = 1,5 hvert símtal + 1,7/mín. — einn áfangi = 2,1 hvert símtal + 2,4/mín. — tveir áfangar = 2,5 hvert símtal + 2,9/mín
Portúgal	0,99	1,63	2,58	200,5	Gjaldskrá ákveðin af ICP fyrir árið 2000 (PTE): — staður = 2 hvert símtal + 1,32/mín. — innan stórborgar = 2 hvert símtal + 2,60/mín. — landið = 2 hvert símtal + 4,50/mín.
Spánn	0,99	1,59	3,07	166,4	Gjaldskrá frá 1. desember 1998 (ESP): — staður = 1,65/mín. — einn áfangi = 2,65/mín. — tveir áfangar = 5,11/mín.
Svíþjóð (⁸)	0,86–0,90	1,16–1,21	1,59–1,67	9,09–8,68	Gjaldskrá frá mars 1999 (SEK/100): — staðarskiptistöð = 4,2 hvert símtal + 6,4/mín. — einn hluti = 4,9 hvert símtal + 8,9/mín. — tveir hlutar = 5,6 hvert símtal + 12,6/mín.
Breska konungsríkið	0,54	0,82	1,71	0,641	Gjaldskrá frá mars 1999 (GBP/100): — staðarskiptistöð = 0,3472/mín. — einn stöðvaráfangi = 0,5279/mín. — tveir stöðvaráfangar (> 200 km) = 1,098/mín.

Heimild: Framkvæmdastjórnin og innlend eftirlitsyfirvöld.

Áthugasemdir

(¹) Í Finnlandi, Austurríki, Grikklandi og Lúxemborg felur lægsta samtengingargjald í sér samtengingu í staðarskiptistöð eða millistöð. Því er staðargjaldið það sama og gjald fyrir einn áfanga.

(²) Í gjaldinu fyrir tvo áfanga er fjarlægðarpáttur fyrir tengingar >200 km.

(³) Í Finnlandi er mishátt gjald fyrir tveggja áfanga símtöl, sem er háð fjölda símtala um kerfið.

(⁴) Gjaldsvæðin fjögur í Þýskalandi, sem eru skilgreind eftir fjarlægð samsvara ekki til fulls þáttunum þremur í töflunni en þeir byggjast á tæknilegri skilgreiningu. Í Þýskalandi samsvarar staðargjaldsvæði svonefndu borgarsvæði (City Zone), sem nær ávallt yfir nokkur staðbundin dreifikerfi, þar með talin dreifikerfi í stærri borgum. Innan borgarsvæðisins (City Zone) er einnig komið upp samtengingum fyrir einn áfanga, einkum í stærri borgum. Af þeirri ástæðu eru samtengingar á borgarsvæðinu einnig innifaldar í samtengingum á þjónustuvæði fyrir einn áfanga í Þýskalandi. Á svæðinu Regio 200 er einnig komið upp samtengingum fyrir tvo áfanga. Samtengingarþjónustan á svæðinu Regio 200 er því einnig talin með innan þjónustuvæðisins fyrir samtengingar tveggja áfanga, að undanskildum samtengingum fyrir landið allt.

(⁵) Dönsk eftirlitsyfirvöld (NRA) ákváðu nýja gjaldskrá frá 1. október 1999. Nýja gjaldskráin er hins vegar í endurskoðun hjá kærufund fjarskiptamála (Teleklagenævnet) í kjölfar þess að ákvörðun eftirlitsyfirvalda var áfrýjað og af þeirri ástæðu hafa þessar tölur ekki verið notaðar við útreikning á „bestu viðteknu starfsvenju“ fyrir árið 2000 (fyrri gjaldskrá frá 15. ágúst 1999 var: staður = 0,93 sent hver mínúta, einn áfangi = 1,67 sent hver mínúta, tveir áfangar = 1,91 sent hver mínúta).

(⁶) Eins og stendur er OPTA að taka ákvörðun um endanlega gjaldskrá fyrir tímabilið 1. júlí 1998 til 1. júlí 1999 og gjaldskrá til bráðabirgða fyrir tímabilið 1. júlí 1999 til 1. júlí 2000. Þar til bráðabirgðagjaldskrá hefur verið ákveðin verður KPN að bjóða gjaldskrána sem kemur fram í töflunni hér að framan. Þetta er bráðabirgðagjaldskrá fyrir tímabilið 1. júlí 1998 til 1. júlí 1999, ákveðin af OPTA á síðasta ári.

(⁷) Bráðabirgðagjaldskrá ákveðin af ítölskum eftirlitsyfirvöldum (NRA) þar til lokaákvörðun hefur verið tekin.

(⁸) Verðbil í gjaldskrá endurspeglar mikinn gengismun sem orðið hefur í Svíþjóð eftir að nýja gjaldskráin var ákveðin í mars 1999 til nóvember 1999. „Besta viðtekna starfsvenja“ er ákveðin á grundvelli lægstu upphæðanna.

(*) Gjaldskrá sem innlend eftirlitsyfirvöld hafa enn ekki samþykkt.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 609/2000

2001/EES/31/31

frá 21. mars 2000

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 3298/94 um ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutnings-réttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki(*)FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Reglugerð (EB) nr. 3298/94 er breytt sem hér segir:

með hliðsjón af lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 6. mgr. 11. gr. og 4. viðauka við bókun 9,

1. Í 1. gr. bætist við eftirfarandi 1. mgr. a:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Rétt er að leyfi ECMT (Samband samgönguráðherra í Evrópu), sem gilda í Austurríki, heimili frjálsa umflutninga um Austurríki.
- 2) Þörf er á skýrum reglum um ógildingu umhverfiskorta. Tekið er mið af notuðum umhverfiskortum við samantekt tölulegra upplýsinga.
- 3) Rafrænir umhverfispunktar nýtast best með því að þeim sé úthlutað nokkrum sinnum á ári.
- 4) Líta ber svo á að ökutæki, sem skilar af sér eða tekur til flutnings heilan farm í Austurríki, fari ferð fram og til baka og ætti því ekki að greiða umhverfispunkta, óháð því hvaða leið ökutækið fer inn í og út úr Austurríki.
- 5) Framkvæmd samnings sem heimilar 40 lesta vörubifreiðum umflutninga um Sviss mun draga úr fjölda vörubifreiða í umflutningi um Austurríki. Vegna landfræðilegrar legu Ítalíu og Grikklands munu vörubifreiðar, sem er ekið til eða frá þessum löndum, áfram þurfa að fara gegnum Austurríki. Því ættu Grikkland og Ítalía að eiga forgangsrétt að ónotuðum umhverfispunktum sem er skilað til framkvæmdastjórnarinnar.
- 6) Ber því að breyta reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3298/94 ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) 1524/96 ⁽²⁾, til samræmis við þetta.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 16. gr. bókunar 9.

„1a. Umflutningsferðir, sem eru farnar við þær aðstæður sem tilgreindar eru í viðauka C eða samkvæmt ECMT-leyfum, skulu undanþegnar umhverfispunktakerfinu.“

2. Í stað 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„1. Ef ekki er notaður umhverfismælir í ökutækinu skal festa tilskilinn fjölda umhverfispunkta á umhverfiskortið og ógilda þá. Umhverfiskort skulu ógilt með einhverri af eftirfarandi aðferðum:

- a) umhverfiskortið er stimplað í stimplunarvél fyrir umhverfiskort;
- b) umhverfiskortið er stimplað hjá austurrískum eftirlitsyfirvöldum á landamærunum við komu til Austurríkis;
- c) umhverfiskortið er stimplað og dagsett af innlendum yfirvöldum í heimalandi farmflytjandans áður en hann kemur inn á austurrískt yfirráðasvæði;
- d) umhverfiskortið er stimplað á skrifstofunni þar sem umhverfismælirinn var frumstilltur.

Í viðauka H er skrá yfir austurrískar landamærastöðvar sem eru búnar stimplunarvél fyrir umhverfiskort.

Í þeim tilgangi að taka saman tölulegar upplýsingar safna austurrísk yfirvöld saman fyrstu blaðsíðu útfylltra umhverfiskorta, eða fá hana senda síðar frá lögbærum yfirvöldum, áður en þeir mánuðir eru liðnir frá því að flutningunum lauk. Þær tölulegu upplýsingar sem þannig er safnað mun framkvæmdastjórnin hafa til hliðsjónar þegar hún gerir tillögur að úthlutun umhverfispunkta úr varasjóðnum.“

3. Í 5. mgr. 5 gr. bætist við eftirfarandi d-liður:

„d) eða umhverfiskortið hefur ekki verið ógilt í samræmi við málsmeðferðina í 1. mgr. 2. gr.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 73, 22.3.2000, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2000 frá 2. ágúst 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.10.2000, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 341, 30.12.1994, bls. 20.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 190, 31.7.1996, bls. 13.

4. Í 6. gr. bætist við eftirfarandi 3. mgr.:
„3. Aðildarríkin skulu fá rafrænu umhverfispunktana í jöfnum skömmtum þrisvar á ári, hinn fyrsta fyrir 1. nóvember á næstliðnu ári, annan skammtinn fyrir 1. mars og hinn þriðja fyrir 1. júlí.“
5. Eftirfarandi komi í stað 14. gr.:
„14. gr.
Líta ber svo á að ökutæki, sem skilar af sér eða tekur til flutnings heilan farm í Austurríki og hefur viðeigandi skjal því til sönnunar, sé undanþegið greiðslu umhverfispunkta, óháð því hvaða leið ökutækið fer inn í og út úr Austurríki“.
6. Í stað viðauka E komi I. viðauki við þessa reglugerð.
7. Viðauka H, í II. viðauka við þessa reglugerð, er bætt við.
2. gr.
Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. mars 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

*I. VIÐAUKI**„VIÐAUKI E***VIÐMIÐANIR FYRIR ENDURÚTHLUTUN UMhverfispunkta****Sérstaða Grikklands og Ítalíu**

Við úthlutun úr varasjóði bandalagsins, sem er 3,34% af heildarfjölda umhverfispunkta, skal Ítalía eiga forgang að hlutfalli umhverfispunkta sem svarar til 4 874 af einingunum sem tilteknar eru í viðauka D og Grikkland eiga forgang að því sem svarar til 576 af einingunum sem tilteknar eru í viðauka D.

Enn fremur skal gera allt sem unnt er til að tryggja að við úthlutun umhverfispunkta til Grikklands sé tekið nægilegt tillit til þarfa þess.

Áhrifin af þýsku endursameiningunni

Að auki skal úthluta Þýskalandi úr varasjóði bandalagsins því hlutfalli umhverfispunkta sem svarar til 6 444 af einingunum sem tilteknar eru í viðauka D.

Endurúthlutun umhverfispunkta sem Austurríki skilar

Öllum austurrískum umhverfispunktum, sem skilað er til framkvæmdastjórnarinnar til endurúthlutunar, skal endurúthlutað til aðildarríkja, sem æskja þess að fá viðbótarumhverfispunkta, í hlutfalli við notkun þungaflutningabifreiða, sem skráðar eru í aðildarríkjunum, á „Rollende Landstraße“ í Austurríki.

Við gildistöku samningsins milli Evrópubandalagsins og Svissneska ríkjasambandsins um flutninga á vörum og farþegum á járnbrautum og vegum skal úthlutun umhverfispunkta, sem Austurríki skilar, háttað sem hér segir: Grikkland og Ítalía skulu hvort um sig eiga forgang að 30% þeirra umhverfispunkta sem Austurríki skilar til framkvæmdastjórnarinnar. Eftirstöðvunum af umhverfispunktunum, sem Austurríki skilar, skal endurúthlutað til aðildarríkja, sem æskja þess að fá viðbótarumhverfispunkta, í hlutfalli við notkun þungaflutningabifreiða sem skráðar eru í aðildarríkjunum á „Rollende Landstraße“ í Austurríki.

Fjöldi umhverfispunkta sem aðildarríkjunum er úthlutað, raunveruleg notkun þeirra og meðaltal NO_x-losunar ökutækja í umflutningi frá aðildarríkjunum

Eftirstöðvunum af umhverfispunktunum skal úthlutað til þeirra aðildarríkja sem æskja þess að fá viðbótarumhverfispunkta samkvæmt stuðli sem skilgreindur er fyrir hvert aðildarríki sem hér segir:

- fjöldi umhverfispunkta sem telst nauðsynlegur á grundvelli framreiknings á nýjustu tölum frá Austurríki,
- margfaldað með stuðli sem byggist á raunverulegri notkun aðildarríkis á næstliðnu ári á þeim umhverfispunktum sem því var úthlutað,
- margfaldað með nýjustu meðaltölum fyrir NO_x-losun umflutningsökutækja frá aðildarríkinu, sem hundraðshluti af marktölu fyrir viðkomandi ár.“

*II. VIÐAUKI**„VIÐAUKI H***Austurrískar landamærostöðvar sem eru búnar stimplunarvél fyrir umhverfiskort**

Achenkirch
Arnoldstein
Braunau
Brennerpaß
Ehrwald
Hangendenstein
Hörbranz
Kiefersfelden
Musau
Nauders
Neuhaus
Pinswang
Reit im Winkel
Saalbrücke
Scharnitz
Schleching
Sillian
Springen
Suben
Steinpaß
Walserberg
Wegscheid“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/97/EB

2001/EES/31/32

frá 13. desember 1999

um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/42/EB ⁽²⁾, einkum 19. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að taka tillit til breytinga á samningum, bókunum, reglum og ályktunum Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar (IMO), sem hafa öðlast gildi, og til þróunar sem orðið hefur og umfjöllunar á grundvelli Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit (Paris MOU).
- 2) Birting upplýsinga um skip, sem kyrrsett eru í höfnum bandalagsins í samræmi við ákvæði tilskipunar 95/21/EB, kann að hvetja eigendur þeirra til að gera ráðstafanir til að bæta úr vanbúnaði, án þess að þeim sé gert að gera það, og vekja skipafélög til vitundar um mikilvægi öryggisráðstafana.
- 3) Í þessu skyni ber að útfæra betur skrána yfir þær upplýsingar sem birta á, einkum til þess að nákvæmari upplýsingar komi fram um viðkomandi skip, um kyrrsetningu þess og þær ráðstafanir sem gerðar hafa verið, auk upplýsinga um skip sem synjað hefur verið um aðgang að höfnum í bandalaginu. Ganga þarf betur úr skugga um að hve miklu leyti eftirlitsábyrgð flokkunarfélaganna nær til vanbúnaðar, sem leiddi til kyrrsetningar skipsins. Gera þarf slíkar ráðstafanir skilvirkari með tíðari birtingu upplýsinga, á mánaðarfresti.
- 4) Aukið gagnsæi upplýsinga, sem varða skipaskoðanir, er nauðsynlegur og mikilvægur þáttur í því að stuðla að framförum á sviði siglinga bæði innan bandalagsins og um heim allan. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu í sameiningu skilgreina leiðir til þess að tryggja aðgengi að slíkum upplýsingum sem víðast og tímanlega.
- 5) Aðildarríkin skulu grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana til að ryðja úr vegi öllum lagalegum

hindrunum fyrir því að hægt sé að birta skrána yfir skip sem hafa verið skoðuð, kyrrsett eða verið meinaður aðgangur að einhverri af höfnum bandalagsins, einkum með breytingum, þar sem við á, á landslögum um gagnavernd.

- 6) Bæta þarf heildarmarkþáttinn, sem lýst er í II. hluta I. viðauka við tilskipun 95/21/EB, í ljósi þeirrar reynslu sem aflað hefur verið við beitingu hans. Gera má tíðar leiðréttingar á gildi markþáttarinnar innan ramma Parísarsamkomulagsins, og fella þær síðan inn í SIRENAC-kerfið. Til að finna gildi markþáttar skips nægir að leita í SIRENAC-gagnagrunninum. Af þeim sökum virðist óþarft að fella þetta gildi inn í tilskipun 95/21/EB.
- 7) Breyta ber skránni yfir skírteini og skjöl, sem um getur í II. viðauka við tilskipun 95/21/EB, til að taka tillit til breytinga sem hafa orðið á alþjóðlegri löggjöf.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB ⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 95/21/EB er breytt sem hér segir:

1. 2. gr. er breytt sem hér segir:

- a) í 1. lið komi orðin „sem eru í gildi 1. júlí 1999“ í stað orðanna „sem eru í gildi 1. júlí 1998“,
- b) í 2. lið komi orðin „eins og það hljóðar 1. júlí 1999“ í stað „eins og það hljóðar 14. janúar 1998“.

2. Í stað 15. gr. komi eftirfarandi:

„15. gr.

Birting upplýsinga

1. Lögbært yfirvald hvers aðildarríkis skal grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að upplýsingar, sem fram koma í I. hluta VIII. viðauka um skip sem kyrrsett hafa verið í viðkomandi aðildarríki eða synjað um aðgang að höfnum þess næstliðinn mánuð, séu birtar a.m.k. einu sinni í mánuði.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 331, 23.12.1999, bls. 67, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 69/2000 frá 2. ágúst 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.10.2000, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 27.6.1998, bls. 40.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7.

2. Fyrirliggjandi upplýsingar í SIRENAC-kerfinu um skip, sem skoðuð hafa verið í höfnum aðildarríkjanna, sem um getur í I. og II. hluta VIII. viðauka, skulu birtar með viðeigandi tæknilegri tilhögun, eins fljótt og hægt er eftir að skoðun lýkur eða kyrrsetningu hefur verið aflétt.
3. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu vinna saman að því að koma á viðeigandi tæknilegu tilhöguninni sem um getur í 2. mgr.
4. SIRENAC-upplýsingakerfinu er breytt, þar sem við á, til þess að uppfylla framangreindar kröfur.“
3. I. viðauka er breytt eins og kveðið er á um í viðaukanum við þessa tilskipun.
4. II. viðauka er breytt sem hér segir:
- a) Í stað sjöunda undirliðar í 2. lið komi eftirfarandi:
- „— Undaþáguskírteini ásamt farmskrá, eftir því sem við á.“
- b) Eftirfarandi er bætt við á eftir 28. lið:
- „29. Áætlun um meðferð sorps og sorpdagbók.
30. Stoðkerfi fyrir ákvarðanir skipstjóra farþegaskipa.
31. SAR-samvinnuáætlun fyrir farþegaskip sem sigla á föstum siglingaleiðum.
32. Skrá yfir rekstrartakmarkanir fyrir farþegaskip.
33. Bæklingur fyrir búlkaskip
34. Fermingar- og affermingaráætlun fyrir búlkaskip.“
5. Nýr VIII. viðauki bætist við eins og kveðið er á um í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 12 mánuðum eftir samþykkt hennar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum, sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipunin öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

VIDAUKI

1. I. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Í 6. lið I. hluta skal bæta orðunum „eða afturkölluð“ við á eftir orðunum „strikuð út“.
- b) Eftirfarandi komi í stað II. hluta:

„II. Heildarmarkþáttur

Líta ber svo á að eftirtalin skip hafi forgang við skoðun:

1. Skip sem koma til hafnar í aðildarríki í fyrsta sinn eða eftir tólf mánaða fjarveru eða lengri. Aðildarríkjunum ber og að taka mið af þeim skoðunum sem aðildarríki að Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit (MOU) hafa framkvæmt þegar þessum viðmiðunum er beitt. Séu viðeigandi gögn hér að lútandi ekki fyrir hendi ber aðildarríkjum að styðjast við fáanleg SIRENAC-gögn og skoða þau skip sem hafa ekki verið skráð samkvæmt því kerfi eftir gildistöku þess 1. janúar 1993.
2. Skip sem ekki hafa verið skoðuð af neinu aðildarríki á næstliðnum sex mánuðum.
3. Skip með lögboðin skirteini um smíði og búnað, útgefin samkvæmt samningunum, og flokkunarskirteini gefin út af stofnunum sem eru ekki viðurkenndar samkvæmt skilmálum tilskipunar ráðsins 94/57/EB frá 22. nóvember 1994 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir, en þær sjá um skipaefirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda (Stjtíð. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20).
4. Skip sem sigla undir fána ríkis sem er skráð í þriggja ára hlaupandi yfirliti um kyrrsetningu og tafir yfir meðaltali sem er birt í ársskýrslu um Parísarsamkomulagið um hafnarrikiseftirlit (MOU).
5. Skip sem fengið hafa að láta úr höfn aðildarríkis með ákveðnum skilyrðum, svo sem
 - a) að ráðin verði bót á vanbúnaði fyrir brottför;
 - b) að ráðin verði bót á vanbúnaði í næstu höfn;
 - c) að ráðin verði bót á vanbúnaði innan 14 daga;
 - d) að ráðin verði bót á vanbúnaði sem önnur skilyrði hafa verið tilgreind fyrir.Hafi ráðstafanir verið gerðar í tengslum við skipið og bætt úr öllum vanbúnaði er tekið tillit til þess.
6. Skip, þar sem vanbúnaður hefur verið skráður við fyrri skoðun, allt eftir fjölda ágalla sem finnast.
7. Skip sem hafa verið kyrrsett í fyrri höfn.
8. Skip sem sigla undir fána ríkis sem hefur ekki fullgilt alla viðeigandi alþjóðlega samninga sem um getur í 2. gr. þessarar tilskipunar.
9. Skip sem sigla undir fána ríkis þar sem hlutfall vanbúnaðar er yfir meðallagi.
10. Skip í flokki þar sem vanbúnaður er yfir meðallagi.
11. Skip í flokki sem ákveðið hefur verið að viðtæk skoðun fari fram á (samkvæmt 7. gr. þessarar tilskipunar).
12. Önnur skip eldri en 13 ára.

Við ákvörðun á forgangsröð skoðunar skipa, sem talin eru upp hér að framan, skal lögbært yfirvald hafa hliðsjón af röðun samkvæmt heildarmarkþætti sem sjá má í SIRENAC-upplýsingakerfinu samkvæmt 1. þætti í I. viðauka Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit (MOU). Hærri markþáttur merkir ofar í forgangsröð. Markþátturinn er summan af gildandi markþáttagildum eins og þau eru skilgreind innan ramma MOU. Ákvæði 5., 6. og 7. liðar gilda einungis um skoðanir á næstliðnum 12 mánuðum. Heildarmarkþáttur skal ekki vera lægri en summan af 3., 4., 8., 9., 10., 11. og 12. lið.

Ef framkvæmdastjórnin lítur svo á, innan þriggja mánaða frá gildistöku nýrra markþáttagilda innan ramma hafnarrikissamkomulagsins, að þessi gildi séu ófullnægjandi getur hún ákveðið, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr. tilskipunar 95/21/EB, að þessi gildi skuli ekki gilda að því er varðar þessa tilskipun.“

2. Nýr VIII. viðauki bætist við:

„VIII. VIDAUKI

Birting upplýsinga sem varða kyrrsetningu og skoðanir í höfnum aðildarríkjanna.

(eins og um getur í 15. gr.)

1. Þær upplýsingar, sem birtar eru í samræmi við 1. mgr. 15. gr., skulu innihalda eftirfarandi:

- nafn skips,
 - IMO-númer,
 - gerð skips,
 - tonnafjölda (bt.),
 - smíðaaár,
 - nafn og heimilisfang eiganda skips eða útgerðar þess,
 - fánaríki,
 - flokkunarfélagið, eða flokkunarfélögin, þegar svo ber undir, sem hafa gefið út flokkunarskírteini þessa skips, ef einhver eru,
 - flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin og/eða sérhvern aðila sem gefið hefur út skírteini fyrir þetta skip, í samræmi við samningana fyrir hönd fánaríkisins, þar með skulu gefin upp þau skírteini sem hafa verið gefin út,
 - fjölda kyrrsetninga á næstliðnum 24 mánuðum,
 - kyrrsetningarland og -höfn,
 - dagsetningu þegar kyrrsetningu var aflétt,
 - gildistíma kyrrsetningar í dögum talið,
 - fjölda ágalla sem finnast og ástæður kyrrsetningar, á skýran og skilmerkilegan hátt,
 - þegar skipi er synjað um aðgang að höfn innan bandalagsins ber að gefa upp ástæður slíkrar synjunar, á skýran og skilmerkilegan hátt,
 - ábendingu um hvort flokkunarfélagið eða aðrir einkaaðilar, sem framkvæmdu tilheyrandi eftirlit, hafi borið ábyrgð með tilliti til gallanna sem einir sér eða í sameiningu leiddu til kyrrsetningar,
 - lýsingu á þeim ráðstöfunum sem gripið hefur verið til ef um er að ræða skip sem hefur fengið leyfi til siglingar til næstu viðeigandi skipaviðgerðastöðvar eða sem hefur verið synjað um aðgang að einhverri af höfnum bandalagsins.
- II. Þær upplýsingar um skoðuð skip, sem gerðar eru opinberar í samræmi við 2. mgr. 15. gr., skulu innihalda eftirfarandi:
- nafn skips,
 - IMO-númer,
 - gerð skips,
 - tonnafjölda (bt),
 - smíðaaár,
 - nafn og heimilisfang eiganda skips eða útgerðar þess,
 - fánaríki,
 - flokkunarfélagið, eða flokkunarfélögin, þegar svo ber undir, sem hafa gefið út flokkunarskírteini þessa skips, ef einhver eru,
 - flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin og/eða sérhvern aðila sem gefið hefur út skírteini fyrir þetta skip í samræmi við samningana, fyrir hönd fánaríkisins, þar með skulu gefin upp þau skírteini sem hafa verið gefin út,
 - land, höfn og dagsetningu skoðunar,
 - fjölda ágalla, eftir flokkun vanbúnaðar.“
-

ÁKVÖRDUN EVRÓPUBINGSINS OG RÁÐSINS nr. 1031/2000/EB

2001/EES/31/33

frá 13. apríl 2000

um að koma á fót aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði æskulýðsmála(*)

EVROPUÐINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
149. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta
sáttanefndarinnar frá 9. mars 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í stofnsáttmála Evrópubandalagsins er mælt fyrir um
að aðgerðir bandalagsins skuli meðal annars stuðla að
þróun góðrar menntunar og starfsþjálfunar. Þetta var
ítrekað staðfastlega í Amsterdamsáttmálanum, sem var
undirritaður 2. október 1997, en samkvæmt honum
skal bandalagið einnig „stuðla að því að þjóðir þess
afla sér mestu mögulegrar þekkingar með greiðum
aðgangi að menntun og stöðugri endurnýjun
þekkingar“.

2) Með ákvörðun sinni nr. 818/95/EB frá 14. mars 1995
um samþykki á þriðja áfanga áætlunarinnar „æskan í
Evrópu“ ⁽⁵⁾ komu Evrópuþingið og ráðið á fót
aðgerðaáætlun um samstarf á sviði æskulýðsmála. Rétt
er að nýta reynsluna af þeirri áætlun til þess að leggja
rækt við og efla samstarf og aðgerð bandalagsins á því
sviði.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 117, 18.5.2000, bls. 1, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2000 frá 2. ágúst 2000
um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum
sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.10.2000, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 311, 10.10.1998, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 410, 30.12.1998, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 51, 22.2.1999, bls. 77.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. nóvember 1998 (Stjtið. EB C 359, 23.11.1998,
bls. 75), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. júní 1999 (Stjtið. EB C 210,
22.7.1999, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 28. október 1999
(hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá
10. apríl 2000 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. apríl 2000 (hafa enn
ekki verið birtar í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 87, 20.4.1995, bls. 1.

3) Leiðtogaráðið samþykkti, á aukafundi sínum um
atvinnumál, sem var haldinn í Lúxemborg 20. og
21. nóvember 1997, samræmda stefnu í atvinnumálum
þar sem símenntun og starfsþjálfun gegna
meginhlutverki við framkvæmd viðmiðunarreglnanna
sem eru settar fram í ályktun ráðsins frá 15. desember
1997 ⁽⁶⁾ með tilliti til stefnu aðildarríkjanna í
atvinnumálum í þá veru að auka gjaldgengi á
vinnumarkaði, aðlögunarhæfni og framtakssemi og til
að stuðla að jöfnum tækifærum.

4) Í orðsendingu sinni „fram til þekkingar í Evrópu“ setti
framkvæmdastjórnin fram viðmiðunarreglur um upp-
byggingu opins og öflugs menntunarvettvangs innan
Evrópu, sem gerir kleift að ná markmiðinu um
símenntun og starfsþjálfun.

5) Í hvítbókinni „Kennsla og nám – leiðin til
þekkingarsamfélagsins“ lætur framkvæmdastjórnin í
ljós að með tilkomu þekkingarsamfélags sé stuðlað að
því að afla nýrrar þekkingar og þar með hvatt til þess
að nota hvert tækifæri til þess að læra. Í grænbókinni
„Menntun, starfsþjálfun, rannsóknir – hindranir á
hreyfanleika milli landa“ dró framkvæmdastjórnin
fram þá kosti sem hreyfanleiki hefur í för með sér fyrir
samfélagsborgarana og fyrir samkeppnishæfni í
bandalaginu.

6) Nauðsynlegt er að stuðla að virkri þátttöku borgaranna
í samfélaginu, að styrkja tengsl milli ráðstafana sem
gerðar eru samkvæmt þessari áætlun og efla baráttuna
fyrir því að mannréttindi séu virt og gegn hvers konar
útskúfun, að meðtöldum kynþáttafordómum og
útlendingahatri. Einkum skal leitast við að útrýma
mismunum og stuðla að jöfnum tækifærum kvenna og
karla.

7) Aðgerðir áætlunarinnar skulu ná til ungs fólks almennt
en ekki eingöngu til hóps innvígðra og/eða þeirra sem
eru félagar í æskulýðssamtökum. Framkvæmda-
stjórnin og aðildarríkin skulu því sjá til þess að
upplýsingum um þessar aðgerðir sé dreift í nægilega
ríkum mæli.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 30, 28.1.1998, bls. 1.

- 8) Með þessari ákvörðun er bandalagsrammi ákveðinn með það fyrir augum að stuðla að þróun fjölþjóðlegs sjálfbóðastarfs. Aðildarríkin skulu leitast við að samþykkja viðeigandi og samræmdar ráðstafanir til að ryðja úr vegi lagalegum og stjórnsýslulegum hindrunum í því skyni að bæta enn frekar aðgang ungs fólks að áætluninni og auka skilning á þeirri sérstöðu sem sjálfbóðaðþjónusta ungs fólks hefur.
- 9) Skipti á ungu fólki stuðla einkum að gagnkvæmu trausti, eflingu lýðræðis, umburðarlyndi, samstarfsvilja og samstöðu meðal ungs fólks og ráða því úrslitum um samheldni og áframhaldandi þróun sambandsins.
- 10) Þátttaka ungs fólks í sjálfbóðastarfi er óformleg menntun af því tagi sem leiðir til aukinnar þekkingar og gæði hennar byggjast að miklu leyti á viðeigandi undirbúningsráðstöfunum, meðal annars á sviði tungumála og menningar. Sjálfbóðastarfið hefur áhrif á það hvert líf ungs fólks stefnir, vikkar sjóndeildarhringinn, eflir félagslega færni þess og getu til að taka virkan þátt í samfélaginu, til að aðlagast samfélaginu í efnahagslegu, félagslegu og menningarlegu tilliti, að meðtöldum undirbúningi undir þátttöku í atvinnulífinu, og eykur vitundina um hvað felst í því að líta á sig sem borgara í Evrópu.
- 11) Í ályktun sinni frá 14. maí 1998 um stefnu Evrópusambandsins í upplýsinga- og samskiptamálum⁽¹⁾ lýsir Evrópuþingið því yfir að, með tilliti til hliðar- og aðgerðaáætlana, skuli val á verkefnum vera gagnsærra og forsendur þess ljósari þeim sem leggja fram tillögur um verkefni.
- 12) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu leitast við að tryggja að evrópskt sjálfbóðastarf og svipaðar innlendar áætlanir af ýmsu tagi komi til fyllingar hver annarri.
- 13) Evrópuþingið og ráðið, með ákvörðun sinni nr. 253/2000/EB um menntun, og ráðið, með ákvörðun sinni 1999/382/EB frá 26. apríl 1999 um starfsþjálfun, hafa komið á fót aðgerðaáætlunum bandalagsins á sviði menntunar og starfsþjálfunar, sem ásamt áætluninni um æskulýðsmál stuðla að þekkingu í Evrópu.
- 14) Stefnan um samstarf á sviði æskulýðsmála stuðlar að framgangi óformlegrar menntunar og þar með að símenntun. Þróa ber þessa stefnu frekar.
- 15) Aðlögun ungs fólks að vinnumarkaðinum er grunnþáttur í samfélagslegri aðlögun þess og útheimtir að öll færni og hæfni, sem það hefur öðlast með óformlegri menntun, sé viðurkennd og metin að verðleikum.
- 16) Nauðsynlegt er að framkvæmdastjórnin tryggi í samstarfi við aðildarríkin að aðgerðir, á öllum stigum innan ramma þessarar ákvörðunar, séu í réttu samhengi við og til fyllingar öðrum viðeigandi stefnumálum, skjölum og aðgerðum á vegum bandalagsins til að auka ávinning af aðgerðum bandalagsins.
- 17) Mikilvægt er að nefndin um æskulýðsáætlunina hafi samráð við nefndirnar sem, á grundvelli fyrirkomulags sem enn hefur ekki verið ákveðið, bera ábyrgð á framkvæmd starfsþjálfunar- og menntunaráætlana bandalagsins (Leonardo da Vinci- og Sókrates-áætlana). Mikilvægt er að nefndin um æskulýðsáætlunina fái upplýsingar reglulega um framtaksverkefni bandalagsins á sviði menntunar, starfsþjálfunar og æskulýðsmála.
- 18) Á fundum leiðtogaáætlunarinnar í Essen (9. og 10. desember 1994) og í Cannes (26. og 27. júní 1995) var lögð áhersla á nauðsyn frekari aðgerðar sem stuðlaði að aðlögun ungs fólks í Evrópu í félagslegu og atvinnulegu tilliti. Í niðurstöðum fundar leiðtogaáætlunarinnar, sem haldinn var í Flórens (21. og 22. júní 1996), er lögð áhersla á mikilvægi þess að auðvelda ungu fólki að komast inn á vinnumarkaðinn. Leiðtogaáætlunin, sem kom saman í Amsterdam (15. og 17. júní 1997), lýsti því yfir að það væri hlynnt sjálfbóðastarfi. Evrópuþingið og ráðið samþykktu ákvörðun nr. 1686/98/EB 20. júlí 1998 um að koma á fót aðgerðaáætlun bandalagsins „evrópskt sjálfbóðastarf ungs fólks“⁽²⁾.
- 19) Evrópskt sjálfbóðastarf kemur ekki í staðinn fyrir herþjónustu, né fyrir aðra þjónustu, svo sem fyrir þá sem neita að gegna herþjónustu samvisku sinnar vegna, eða aðra lögboðna borgaraþjónustu sem fyrirfinnst í nokkrum aðildarríkjunum, og því er ekki ætlað að takmarka eða koma í stað hugsanlegrar eða raunverulegrar launaðrar atvinnu.
- 20) Útgáfa dvalarleyfa og, eftir atvikum, áritun vegabréfa heyra undir yfirvöld í aðildarríkjunum, og hugtakið „lögleg búseta“ er skilgreint í innlendum lögum.
- 21) Evrópuþingið samþykkti 2. júlí 1998 ályktun um hlutverk sjálfbóðaliðasamtaka og -stofnana í Evrópu⁽³⁾. Enn fremur á sjálfbóðastarf að gegna mikilvægu hlutverki með því að gera öllu ungu fólki kleift að taka þátt í þessum áætlunum, ekki sist ungu fólki sem á við mestan vanda að etja.
- 22) Framkvæmdastjórninni og aðildarríkjunum ber að sjá til þess að þau efla samstarf við frjáls félagsamtök sem starfa á sviði æskulýðs- og félagsmála, umhverfis- og menningarmála og íþróttar og berjast gegn útskúfun af ýmsu tagi.

(1) Stjtið. EB C 167, 1.6.1998, bls. 230.

(2) Stjtið. EB L 214, 31.7.1998, bls. 1.

(3) Stjtið. EB C 226, 20.7.1998, bls. 66.

23) Í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samningnum) er kveðið á um nánari samvinnu á sviði menntunar, starfsþjálfunar og æskulýðsmála milli Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess annars vegar og þeirra ríkja Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA) sem eiga aðild að Evrópska efnahagssvæðinu hins vegar. Í EES-samningnum er mælt fyrir um það með hvaða hætti þátttöku EFTA-ríkjanna, sem eiga aðild að Evrópska efnahagssvæðinu, er háttað í áætlunum bandalagsins á sviði menntunar, starfsþjálfunar og æskulýðsmála.

24) Gera skal ráðstafanir til að eftirtaldir aðilar geti tekið þátt í þessari áætlun: samstarfslöndin í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða, Kypur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmeðferð sem samið verður um við það land, auk Möltu og Tyrklands á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.

25) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu fylgjast í sameiningu með þessari áætlun og leggja í sífellu mat á hana til þess að hægt sé að endurskipuleggja hana, einkum hvað varðar forgangs röðun með tilliti til þess að hrinda ráðstöfununum í framkvæmd.

26) Aðildarríkin geta ekki náð nægilega vel markmiðum fyrirhugaðra aðgerða til að þróa og efla samstarfsstefnu á sviði æskulýðsmála, þar með talin evrópsk sjálfbæðisþjónusta og skipti á ungu fólki, bæði innan bandalagsins og við þriðju lönd, vegna þess hve æskulýðsmál eru flókin og fjölbreytileg og því er auðveldara að ná þeim á vettvangi bandalagsins, í samræmi við dreifræðis- og meðalhófsregluna, eins og fram kemur í 5. gr. í sáttmálanum, sakir þess að aðgerðir og ráðstafanir bandalagsins eru fjölbjóðlegar. Með þessari ákvörðun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.

27) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir meðan áætlunin varir og er helsta viðmiðun fjárveitingavaldsins við árlega fjárlagagerð í skilningi 33. liðar samstarfssamnings frá 6. maí 1999 milli

stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga ⁽¹⁾.

28) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um það hvernig skuli fara með framkvæmdavald sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Áætluninni komið á fót

1. Með þessari ákvörðun er komið á fót aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði æskulýðsmála, hér á eftir nefnd áætlunin⁴, um samstarfsstefnu á sviði æskulýðsmála, þar með talin evrópsk sjálfbæðisþjónusta og skipti á ungu fólki, bæði innan bandalagsins og við þriðju lönd.

2. Þessi áætlun skal koma til framkvæmda á tímabilinu frá 1. janúar 2000 til 31. desember 2006.

3. Þessi áætlun á að stuðla að framgangi þekkingar í Evrópu með þróun evrópsks samstarfsvettvangs á sviði æskulýðsmála, á grundvelli óformlegrar menntunar og starfsþjálfunar. Hún á að efla símenntun og uppbyggingu þekkingar, færni og hæfni sem væntanlega leiðir til þess að borgararnir taka virkan þátt í samfélaginu og verða gjaldgengir á vinnumarkaði.

4. Þessi áætlun á að styðja aðgerðir af hálfu aðildarríkjanna og innan þeirra og koma þeim til fyllingar en virða jafnframt að fullu margbreytileika þeirra með tilliti til tungumáls og menningar.

2. gr.

Markmiðin með áætluninni

1. Til þess að gera ungu fólki kleift að afla sér þekkingar, færni og hæfni, sem kann að vera ein af forsendunum fyrir framtíðarþroska þess, og gera það að ábyrgum borgurum sem taka virkan þátt í samfélaginu og í þeim tilgangi að stuðla að jöfnum tækifærum eru markmiðin með áætluninni sem hér segir:

- a) að stuðla að virku framlagi ungs fólks til uppbyggingar Evrópu með þátttöku þess í skiptum sem eiga sér stað milli landa bandalagsins eða við þriðju lönd til þess að efla skilning á menningarlegri fjölbreytni í Evrópu og sameiginlegum grundvallargildum og stuðla þannig að því að efla virðingu fyrir mannréttindum og berjast gegn kynþáttafordómum, gyðingahatri og útlendingahatri;
- b) að efla tilfinningu ungs fólks fyrir samstöðu með víðtækari þátttöku þess í fjölbjóðlegu starfi sem felst í samfélagsþjónustu, bæði innan bandalagsins og í þriðju löndum, einkum þeim sem bandalagið hefur undirritað samstarfssamninga við;

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- c) að efla framtak, framkvæmdarsemi og sköpunarstarf ungs fólks til þess að það geti tekið virkan þátt í samfélaginu og að stuðla um leið að viðurkenningu á gildi óformlegrar menntunar sem er aflað í evrópsku samhengi;
- d) að efla samstarf á sviði æskulýðsmála með því að stuðla að miðlun góðra starfsvenja, starfsþjálfun unglingaráðgjafa eða -leiðtoga og þróun nýsköpunarverkefna á vettvangi bandalagsins.

2. Þessi áætlun skal einnig stuðla að því að unnt verði að ná markmiðum annarra viðkomandi sviða sem heyra undir stefnumið bandalagsins.

3. gr.

Aðgerðir bandalagsins

1. Markmiðunum með þessari áætlun ber að ná með eftirfarandi aðgerðum, en innihaldi þeirra og framkvæmd er lýst í viðaukanum:

- æskan í Evrópu,
- evrópsk sjálfbodaðþjónusta,
- framtaksverkefni æskunnar,
- sameiginlegar aðgerðir,
- hliðarráðstafanir.

2. Þessum aðgerðum skal hrint í framkvæmd með eftirtöldum ráðstöfunum sem má sameina eftir því sem við á:

- a) stuðningi við hreyfanleika ungs fólks milli landa;
- b) stuðningi við notkun upplýsinga- og samskiptatækni á sviði æskulýðsmála;
- c) stuðningi við að þróa samstarfsnet á evrópskum vettvangi til að unnt sé að skiptast á reynslu og góðum starfsvenjum;
- d) stuðningi við fjölpjódleg verkefni til að efla borgaraleg réttindi og skyldur í sambandinu og auka hlutdeild ungs fólks í þróun sambandsins;
- e) eflingu tungumálakunnáttu og því að auka skilning á annarri menningu;
- f) stuðningi við tilraunaverkefni sem byggja á samstarfi milli landa með nýsköpun og gæði á sviði æskulýðsmála að leiðarljósi;
- g) þróun aðferða, á evrópskum vettvangi, til greiningar og eftirfylgdar stefnumörkunar á sviði æskulýðsmála og þróun hennar (t.d. gagnasöfn, lykiltölur, gagnkvæm þekking á kerfum) og aðferða til að breiða út góðar starfsvenjur.

4. gr.

Aðgangur að áætluninni

1. Þessi áætlun er ætluð ungu fólki, einkum á aldrinum 15 til 25 ára, og þeim sem starfa að æskulýðsmálum, sem hafa

löglega búsetu í aðildarríki. Aldurstakmörkunum má hnika til ef tiltekin verkefni gefa sérstakt tilefni til þess.

Innan ramma aðgerða 1.2, 2.2 og 5, sem eru settar fram í viðaukanum, er enn fremur unnt að miða þessa áætlun við ungt fólk, einkum á aldrinum 15 til 25 ára, og þá sem starfa að æskulýðsmálum, sem eru búsettir í þriðju löndum, með fyrirvara um valdheimildir aðildarríkjanna.

2. Leggja skal sérstaka áherslu á að tryggja öllu ungu fólki aðgang að þeirri starfsemi sem fer fram samkvæmt áætluninni, án mismununar.

3. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu sjá til þess að sérstaklega sé leitast við að aðstoða ungt fólk sem, af menningarlegum, félagslegum, líkamlegum, andlegum, efnahagslegum eða landfræðilegum orsökum, á erfitt með að taka þátt í viðkomandi aðgerðaáætlunum á vettvangi bandalagsins eða innlendum, svæðisbundnum eða staðbundnum vettvangi, auk þess að aðstoða litla staðbundna hópa. Framkvæmdastjórnin skal þar af leiðandi taka tillit til erfiðleika þessara markhópa og leggja þannig sitt af mörkum til baráttunnar gegn útskúfun.

4. Aðildarríkin skulu leitast við að gera viðeigandi ráðstafanir til þess að þátttakendur í áætluninni hafi aðgang að heilsugæslu í samræmi við lagaákvæði bandalagsins. Heimalandið skal leitast við að gera viðeigandi ráðstafanir til þess að þátttakendur í evrópskri sjálfbodaðþjónustu njóti áfram þeirrar félagslegu verndar sem þeim ber.

5. gr.

Framkvæmd áætlunarinnar og samstarf við aðildarríkin

1. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að aðgerðir bandalagsins, sem falla undir þessa áætlun, komi til framkvæmda í samræmi við viðaukann.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við aðildarríkin, gera þær ráðstafanir sem lýst er í viðaukanum (aðgerð 5) til að nýta sem best þann árangur sem náðst hefur með samstarfsaðgerð bandalagsins á sviði æskulýðsmála.

3. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að þróa það skipulag sem komið hefur verið á fót á vettvangi bandalagsins og á innlendum vettvangi til að ná markmiðum áætlunarinnar með hagsmuni notenda að leiðarljósi, til að auðvelda ungu fólki og öðrum samstarfsaðilum heima fyrir aðgang að áætluninni, til að meta og hafa eftirlit með þeim aðgerðum sem kveðið er á um í áætluninni og til að viðhafa opið samráð og val.

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu gera ráðstafanir sem auðvelda hreyfanleika ungs fólks milli landa með því að upplýsa það með fullnægjandi hætti og auka skilning þess á málefnum. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu sjá til þess að viðeigandi upplýsingar séu veittar um aðgerðir sem njóta stuðnings samkvæmt þessari áætlun og að fram fari kynning á þeim.

4. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að áætlunin beri árangur; enn fremur skulu þau leitast við, eftir því sem kostur er, að gera þær ráðstafanir sem þau telja nauðsynlegar og æskilegar til að ryðja úr vegi hindrunum á sviði löggjafar og stjórnsýslu sem útiloka þátttöku í þessari áætlun.

5. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við aðildarríkin, tryggja umskiptin frá aðgerðum samkvæmt fyrri áætlunum bandalagsins á sviði æskulýðsmála (Æskan í Evrópu III og Evrópsk sjálfbodaðjónusta) og til aðgerða sem stendur til að setja af stað samkvæmt þessari áætlun.

6. gr.

Sameiginlegar aðgerðir

Liður í því ferli að byggja upp þekkingu í Evrópu getur verið að ráðstafanirnar samkvæmt þessari áætlun séu gerðar, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 8. gr. og í formi sameiginlegra aðgerða þar sem skyldar áætlanir og aðgerðir bandalagsins á sviði æskulýðsmála, menntunar og starfsþjálfunar koma við sögu.

7. gr.

Framkvæmdarráðstafanir:

1. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 8. gr:

- a) fyrirkomulag á framkvæmd þessarar áætlunar, þar með talin árleg starfsáætlun um framkvæmd aðgerða sem áætlunin tekur til,
- b) almennt jafnvægi milli hinna ýmsu aðgerða sem áætlunin tekur til,
- c) viðmiðanir sem eru notaðar við leiðbeinandi skiptingu fjár milli aðildarríkjanna vegna fyrirhugaðra aðgerða sem ekki eru miðstýrðar;
- d) fyrirkomulag á framkvæmd sameiginlegra aðgerða;
- e) fyrirkomulag við mat á áætluninni;
- f) fyrirkomulag til að vottfesta þátttöku ungra sjálfboda-liða,

2. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar öll önnur málefni, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 8. gr.

8. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar greinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Fresturinn sem um getur í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468 skal vera tveir mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar greinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

9. gr.

Fjárframlag

1. Fjárhagsramminn til að hrinda þessari áætlun í framkvæmd, á því tímabili sem er tiltekið í 1. gr., er 520 milljón evrur.

2. Fjárveitingavaldið skal heimila árlegar fjárveitingar sem rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

10. gr.

Samræmi og fylling

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við aðildarríkin og með fyrirvara um einkenni og sérstöðu hverrar áætlunar, tryggja heildarsamræmi og –fyllingu við aðrar viðkomandi stefnur, skjöl og aðgerðir bandalagsins. Einkum skal þess gætt að taka tillit til aukins jafnréttis og jafna tækifæra kvenna og karla.

2. Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við aðildarríkin, tryggja samræmi milli framkvæmdar þessarar áætlunar og annarrar starfsemi bandalagsins á sviði æskulýðsmála, einkum á sviðum er varða menningu og hljóð- og myndmiðla, framkvæmd innri markaðarins, upplýsinga-samfélagið, umhverfið, neytendavernd, lítil og meðalstór fyrirtæki, félagsmálastefnu, atvinnumál og almannaheilbrigði.

3. Þegar ráðstafanir samkvæmt þessari áætlun eru gerðar skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin taka tillit til þess hvað ákveðið hefur verið að hafi forgang í viðmiðunar-reglum um atvinnumál sem ráðið samþykkti sem lið í samræmdri stefnumörkun um atvinnumál.

4. Framkvæmdastjórnin skal tryggja öflug tengsl milli þessarar áætlunar og þeirra áætlana og aðgerða á sviði æskulýðsmála sem heyra undir samskipti bandalagsins við þriðju lönd.

11. gr.

Þátttaka EFTA/EES- landanna, samstarfsríkjanna í Mið- og Austur-evrópu (CEEC), Kýpur, Möltu og Tyrklands

Eftirtöldum aðilum er fjárlast að taka þátt í þessari áætlun:

- EFTA/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum,
- samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða,
- Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem síðar verður ákveðin,
- Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.

*12. gr.***Alþjóðlegt samstarf**

Samkvæmt þessari áætlun skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina í 7. gr., efla samstarf sitt við lönd utan bandalagsins og viðkomandi alþjóðastofnanir, einkum við Evrópuráðið.

*13. gr.***Eftirlit og mat**

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa reglubundið eftirlit með þessari áætlun í samstarfi við aðildarríkin:

Eftirlitið skal ná til skýrslanna sem um getur í 3. mgr. og til sérstakrar starfsemi:

2. Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram reglubundið mat á þessari áætlun í samstarfi við aðildarríkin. Þetta er gert til að auka skilvirkni aðgerða með tilliti til markmiðanna sem um getur í 2. gr. og tryggja að ákvæðunum um jafnan aðgang að áætluninni, sem eru sett í 2. og 3. mgr. 4. gr., sé hlítt.

Í matinu er einnig kannað hvort aðgerðir samkvæmt þessari áætlun og aðgerðir samkvæmt öðrum viðkomandi stefnum, skjölum eða aðgerðum bandalagsins komi til fyllingar hver annarri.

Í samræmi við viðmiðanirnar samkvæmt málsmeðferðinni, sem er lýst í 2 mgr. 8. gr., mun fara fram reglubundið mat utanaðkomandi aðila á árangrinum af aðgerðum bandalagsins.

3. Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. desember 2004 og 30. júní 2007, skýrslur um framkvæmd og áhrif þessarar áætlunar.

4. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina:

- skýrslu við inngöngu nýrra aðildarríkja um efnahagslegar afleiðingar inngöngunnar fyrir áætlunina ásamt, ef við á, fjártlögum um hvernig hægt er að mæta efnahagslegum afleiðingum inngöngunnar fyrir áætlunina, í samræmi við ákvæði samstarfssamningsins milli stofnana frá 6. maí 1999 milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga og niðurstöður fundar leiðtogaráðsins í Berlín í mars 1999. Evrópuþingið og ráðið taka ákvörðun um slíkar tillögur eins skjótt og auðið er,
- bráðabirgðaskýrslu um efnislega og tölulega þáttinn í framkvæmd þessarar áætlunar eigi síðar en 30. júní 2005,
- lokaskýrslu um framkvæmd þessarar áætlunar eigi síðar en 31. desember 2007.

*14. gr.***Gildistaka**

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Lúxemborg 13. apríl 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. VARA

forseti.

VIDAUKI

Fjárframlög samkvæmt áætluninni skulu vera í samræmi við meginreglurnar um sameiginlega fjármögnun og viðbótarfé. Leitast skal við, í samræmi við 3. mgr. 4. gr. þessarar ákvörðunar, að gera ungu fólki sem á við vanda að etja af menningarlegum, félagslegum, líkamlegum, andlegum, fjárhagslegum eða landfræðilegum toga kleift að taka þátt í áætluninni, svo og litlum staðbundnum hópum. Nefndin, sem um getur í 8. gr. þessarar ákvörðunar, ákveður með hvaða hætti þessi viðleitni skuli fara fram. Við skiptingu á fjárframlagi bandalagsins skal taka tillit til þarfarinnar á að tryggja jafnvægi í aðgerðum sem eiga að auka hreyfanleika og að ungt fólk í hverju aðildarríki hafi jöfn tækifæri til þátttöku, þ.e. taka tillit til 3. mgr. 4. gr.

Framtaksverkefni sem eiga að stuðla að umburðarlyndi og því að virða réttinn til að vera frábrugðinn, ásamt því að berjast gegn útskúfun af öllu tagi, ættu að njóta sérstakrar hvatningar og örvunar. Bandalagið tekur feginsamlega hugmyndum um starfsemi þar sem menning og íþróttir eru í öndvegi í tengslum við óformlega menntun ungs fólks.

Stefnt er að því að ná markmiðum áætlunarinnar með eftirtöldum fimm flokkum aðgerða sem eru miðaðar við þær ráðstafanir sem er lýst í 3. gr. ákvörðunarinnar:

- æskan í Evrópu,
- evrópsk sjálfbóðapjónusta,
- framtaksverkefni æskunnar,
- sameiginlegar aðgerðir,
- hliðarráðstafanir.

AÐGERÐ 1 — ÆSKAN Í EVRÓPU

Aðgerð 1.1: Skipti á ungu fólki í bandalaginu

Bandalagið styður starfsemi sem felur í sér hreyfanleika ungs fólks, að því tilskildu að starfsemin vari í minnst eina viku, byggist á sameiginlegum verkefnum innan bandalagsins og miðist við hópa ungs fólks sem einkum er á aldrinum 15 til 25 ára og hefur löglega búsetu í aðildarríki. Aldurstakmörkunum má hnika til ef tiltekin verkefni gefa sérstakt tilefni til þess.

Þessi starfsemi, sem byggist á fjölþjóðlegu samstarfi milli hópa ungs fólks, á að miðast við virka þátttöku unga fólksins, gera því kleift að uppgötva og kynnast félagslegum og menningarlegum aðstæðum á ýmsum stöðum og vera því hvatning til að taka þátt í annarri starfsemi á evrópskum vettvangi eða að hefja slíka starfsemi. Einkum ber að stuðla að þátttöku ungs fólks sem hefur aldrei starfað á evrópskum vettvangi og lítilla eða staðbundinna hópa sem hafa enga reynslu á evrópskum vettvangi.

Til að ná betra jafnvægi milli tvíhliða og marghliða starfsemi mun stuðningur bandalagsins smám saman beinast að marghliða starfi til að auka hreyfanleika hópa. Stuðningur er veittur til tvíhliða starfsemi sem eykur hreyfanleika hópa ef það er réttlæt看legt með tilliti til markhópanna eða sérstakrar uppeldisaðferðar.

Í tengslum við þessa aðgerð er heimilt að veita stuðning til starfsemi sem er ætlað að efla virka þátttöku ungs fólks í hópverkefnum til að auka hreyfanleika, einkum starfsemi sem felst í því að búa unga fólkið undir að kynnast nýjum málsvæðum og annarri menningu.

Aðgerð 1.2: Skipti á ungu fólki við þriðju lönd

Bandalagið styður starfsemi til að auka hreyfanleika ungs fólks, að því tilskildu að starfsemin vari í minnst eina viku, byggist á sameiginlegum verkefnum í bandalaginu og miðist við hópa ungs fólks, einkum á aldrinum 15 til 25 ára, sem hafa löglega búsetu í aðildarríki. Starfsemin á að taka til minnst tveggja aðildarríkja.

Þessi starfsemi, sem byggist á fjölþjóðlegu samstarfi ungs fólks, á að miðast við virka þátttöku þess, gera því kleift að uppgötva og kynnast félagslegum og menningarlegum aðstæðum á ýmsum stöðum og vera því hvatning til að taka þátt í annarri starfsemi á evrópskum vettvangi eða að hefja slíka starfsemi. Enn fremur fá samstarfsaðilar í þriðju löndum með þessum verkefnum tækifæri til að afla sér reynslu af þessari tegund starfsemi á sviði óformlegrar menntunar auk þess að stuðla að þróun æskulýðsstarfs og æskulýðssamtaka í viðkomandi löndum.

Heimilt er að veita stuðning til starfsemi sem er ætlað að efla virka þátttöku ungs fólks í hópverkefnum til að auka hreyfanleika, einkum til starfsemi sem felst í því að búa unga fólkið undir að kynnast nýjum málsvæðum og annarri menningu fyrir brottförina.

AÐGERÐ 2 — EVRÓPSK SJÁLFBÓÐAÞJÓNUSTA

Í þessari áætlun er með „ungum sjálfbóðaliða“ átt við einstakling, einkum á aldrinum 18 til 25 ára, sem hefur löglega búsetu í aðildarríki Evrópubandalagsins.

Ungir sjálfbóðaliðar skuldbinda sig til þátttöku sem virkir þjóðfélagsþegnar í starfsemi sem felst í áþreifanlegri samstöðu, með það fyrir augum að öðlast félagslega og persónulega hæfni og færni, sem verður grundvöllur aukins þroska þeirra þegar fram í sækir, samtímis því að stuðla að velferð í samfélaginu. Í þessu skyni taka ungir sjálfbóðaliðar þátt í ólaunuðu starfi í samfélagsþágu sem er ekki stundað í hagnaðarskyni, í öðru aðildarríki en því sem þeir eru búsettir í eða í þriðja landi, og sem varir í takmarkaðan tíma (í mesta lagi 12 mánuði) og er auk þess liður í verkefni sem er viðurkennt af hlutaðeigandi aðildarríki og bandalaginu og fullnægir markmiðum áætlunarinnar í samræmi við 2. gr. Umfram allt má starfið ekki koma í stað atvinnu. Innifalið er fullt fæði og húsnæði og stuðningur leiðbeinanda. Sjálfbóðaðþjónustuverkefnið á að tryggja að ungir sjálfbóðaliðar njóti heilbrigðistrygginga og annarra viðeigandi trygginga. Ungir sjálfbóðaliðar fá framfærslueyri/vasapeninga.

Evrópsk sjálfbóðaðþjónusta byggist á samstarfi og sameiginlegri ábyrgð ungu sjálfbóðaliðanna, sendistofnunarinnar og gististofnunarinnar.

Í samræmi við ákvæðin um nefnd um áætlunina, sem um getur í 8. gr., gefur framkvæmdastjórnin út skjal sem vottfestir þátttöku ungra sjálfbóðaliða í evrópsku sjálfbóðaðþjónustunni og þá reynslu og færni sem þeir hafa öðlast á viðkomandi tímabili.

Aðgerð 2.1: Sjálfbóðaðþjónusta innan bandalagsins

Bandalagið styður fjölþjóðleg verkefni (í takmarkaðan tíma, að jafnaði frá þremur vikum til eins árs) sem gera ungu fólki kleift að taka sjálfu virkan þátt í starfsemi sem á að mæta þörfum samfélagsins á mörgum sviðum (félagssviðinu, félagsmenningarsviðinu, umhverfissviðinu, menningarsviðinu o. s. frv.) auk þess að öðlast reynslu með óformlegri menntun og tileinka sér þannig félagslega og menningarlega færni. Markmiðin með þessum verkefnum eru að gera ungu fólki kleift að kynna öðrum menningarsvæðum og tungumálum og veita þeim innsýn í nýjar hugmyndir og verkefni innan vébanda borgarasamfélags með fjölþætta menningu.

Bandalagið getur meðal annars stutt áætlanir, einkum á sviði tungumála og ólíkrar menningar, með það að markmiði að búa sjálfbóðaliðana undir brottförina og auðvelda félagslega aðlögun þeirra meðan á starfinu stendur og að lokinni evrópsku sjálfbóðaðþjónustunni. Einkum ber að leggja áherslu á uppeldislegan stuðning og starf leiðbeinenda.

Aðgerð 2.2: Evrópsk sjálfbóðaðþjónusta við þriðju lönd

Bandalagið styður fjölþjóðleg verkefni (í takmarkaðan tíma, að jafnaði frá þremur vikum til eins árs) sem gera ungu fólki kleift að taka sjálfu virkan þátt í starfsemi sem ætlað er að mæta þörfum samfélagsins á mörgum sviðum (félagssviðinu, félagsmenningarsviðinu, umhverfissviðinu, menningarsviðinu o. s. frv.) auk þess að öðlast reynslu með óformlegri menntun og tileinka sér þannig félagslega og menningarlega færni. Markmiðin með þessum verkefnum eru að gera ungu fólki kleift að kynna öðrum menningarsvæðum og tungumálum og veita þeim innsýn í nýjar hugmyndir og verkefni innan vébanda borgarasamfélags með fjölþætta menningu.

Heimilt er að veita stuðning til aðgerða sem leggja eða styrkja nauðsynlegar undirstöður undir þróun fjölþjóðlegra verkefna innan evrópskrar sjálfbóðaðþjónustu í þriðju löndum.

Bandalagið getur meðal annars stutt áætlanir, einkum á sviði tungumála og ólíkrar menningar, með það að markmiði að búa sjálfbóðaliðana undir brottförina og auðvelda félagslega aðlögun þeirra meðan á starfinu stendur og að lokinni evrópsku sjálfbóðaðþjónustunni. Einkum ber að leggja áherslu á uppeldislegan stuðning og starf leiðbeinenda.

AÐGERÐ 3 — FRAMTAKSVERKEFNI ÆSKUNNAR

Með tilliti til þess að efla frumkvæði og sköpunarstarf meðal ungs fólks mun bandalagið styðja verkefni þar sem ungt fólk tekur virkan og beinan þátt í nýsköpunar- og sköpunarstarfi og starfi þar sem lögð er áhersla á félagslegar skuldbindingar þess á staðbundnum, svæðisbundnum, innlendum eða evrópskum vettvangi.

Þessi verkefni munu gera ungu fólki kleift að sýna framtakssemi og stunda starf sem það hefur sjálf skipulagt og þar sem það gegnir lykilhlutverki.

Bandalagið styður verkefni sem er ætlað að hjálpa ungu sjálfbóðaliðum að notfæra sér og hagnýta þá reynslu sem þeir öðlast í sjálfbóðastarfinu og stuðla að virkri aðlögun þeirra að samfélaginu. Það frumkvæði sem ungt fólk tekur að lokinni evrópskri sjálfbóðaðþjónustu hjálpar því að koma á fót og efla félagslega, menningarlega, félagsmenningarlega og efnahagslega starfsemi og/eða stuðlar að þroska þess. Það unga fólk, sem mesta þörf hefur fyrir aðstoðina, nýtur forgangs.

Stuðningurinn felst í því að stuðla að útvíkkun þessara verkefna þannig að þau nái einnig yfir svipuð framtaksverkefni í öðrum aðildarríkjum í því skyni að efla fjölþjóðlegt svipmót þeirra, miðla reynslu í auknum mæli og efla samstarf meðal ungs fólks. Aðstoðin getur meðal annars falist í að skipuleggja fundi fyrir unga verkefnastjóra á evrópskum vettvangi. Heimilt er að veita fjárhagsaðstoð til að koma á trausta fjölþjóðlegu samstarfi við slík verkefni.

AÐGERÐ 4 — SAMEIGINLEGAR AÐGERÐIR

Með tilliti til þess að samstarf milli ólíkra geira veltur á sveigjanlegri og hugvitsamlegri nálgun er heimilt að veita aðstoð bandalagsins til aðgerða sem um getur í 6. gr. ákvörðunarinnar og til starfsemi sem fellur saman við aðrar aðgerðir bandalagsins í tengslum við þekkingu í Evrópu, ekki síst áætlanir bandalagsins á sviði menntunar og starfsþjálfunar.

Framkvæmdastjórnin mun, í samstarfi við aðildarríkin, leitast við að koma á sameiginlegu kerfi upplýsinga, athugana og útbreiðslu góðra starfsvenja á sviði þekkingar og símenntunar, ásamt sameiginlegum aðgerðum með tilliti til margmiðlunar á sviði menntunar og starfsþjálfunar. Þessi verkefni munu spanna vítt svið áætlana í mörgum mismunandi geirum, þar með talið á sviði æskulýðsmála. Heimilt er að veita viðbótarfjárfesting til verkefnanna frá nokkrum öðrum áætlunum bandalagsins og hrinda þeim í framkvæmd með því að auglýsa eftir sameiginlegum verkefnum.

Heimilt er að samþykkja viðeigandi ráðstafanir á svæðisbundnum og staðbundnum vettvangi til að stuðla að samskiptum og samspili þeirra sem taka þátt í þessari áætlun og í áætlunum um starfsþjálfun og almenna menntun. Í þessu tilliti er heimilt að styðja starfsemi sem eykur skilning á þeim tækifærum sem bandalagið veitir ungu fólki.

AÐGERÐ 5 — HLIDARRÁÐSTAFANIR

Aðgerð 5.1: Starfsþjálfun og samvinna þeirra sem starfa að æskulýðsmálum

Fjárhagsaðstoð skal veita til:

1. Starfsemi sem miðar að því að mennta einstaklinga sem starfa að æskulýðsmálum, einkum leiðbeinendur á vegum evrópskrar sjálfbodaðþjónustu, æskulýðsleiðtoga, þá sem bera ábyrgð á evrópskum verkefnum og ráðgjafa um framtaksverkefni æskufólks, í tengslum við starf sem kveðið er á um í aðgerðum 1, 2 og 3 samkvæmt áætluninni og varðar ungt fólk með beinum hætti, í því skyni að tryggja að vandað verði til aðgerðanna. Sérstaka áherslu ber að leggja á starfsemi þar sem leitast er við að hvetja það unga fólk til þátttöku sem á erfiðast með að taka þátt í aðgerðum bandalagsins.
2. Starfsemi sem miðar að því að þróa evrópsk líkön sem fullnægja kröfunum um fjölþjóðlegt samstarf.
3. Starfsemi sem meðal annars felst í kynnisheimsóknum, forathugunum, málþingum, starfskynningu og beinist einkum að því að miðla reynslu og góðum starfsvenjum í tengslum við sameiginlegar aðgerðir eða sameiginleg hagsmunamál eða sem er ætlað að auðvelda og stuðla að því að koma á sjálfbærni fjölþjóðlegu samstarfi og/eða margliða netkerfi milli þeirra sem starfa á sviði æskulýðsmála.
4. Tilraunastarfsemi sem leiðir til endurnýjunar og er auðgandi fyrir stefnumörkun í æskulýðsmálum með tilliti til nýrra aðferða og nýs samstarfsforms, enn fremur með tilliti til sameiginlegrar viðleitni þátttakenda með ólíkan bakgrunn.
5. Bandalaginu er einnig heimilt að styrkja ráðstefnur og málþing þar sem leitast er við að efla samstarf og miðla upplýsingum um góðar starfsvenjur á sviði æskulýðsmála, auk annarra ráðstafana til að nýta og dreifa niðurstöðum úr verkefnum og starfsemi sem nýtur stuðnings innan ramma bandalagsaðgerða á sviði æskulýðsmála.

Starfsemi, sem tengist þessum ráðstöfunum, getur verið á vettvangi bandalagsins einvörðungu eða verið með þátttöku landa utan þess. Einkum ber að beina athyglinni að þeim sem starfa með æskufólki á svæðisbundnum eða staðbundnum vettvangi og hafa enga eða litla reynslu eða möguleika á að mynda tengsl á evrópskum vettvangi og að starfsemi þar sem ungt fólk er í lykilhlutverki.

Aðgerð 5.2: Upplýsingar fyrir ungt fólk og rannsóknir á sviði æskulýðsmála

1. Í samræmi við markmið áætlunarinnar, og einkum í því skyni að bæta möguleika alls ungs fólks á þátttöku og örva frumkvæði þess og virkni í samfélaginu, hvetur framkvæmdastjórnin þá sem starfa að æskulýðsmálum til að upplýsa ungt fólk á evrópskum vettvangi og örva samstarf þeirra upplýsinga- og samskiptakerfa fyrir ungt fólk sem fyrir hendi eru í aðildarríkjunum og á vettvangi bandalagsins. Í þessu tilliti ber að leggja sérstaka áherslu á að viðtækara samstarf nái til menntunar og starfsþjálfunar auk þess að leggja áherslu á skoðanaskipti bæði meðal ungs fólks og við það.
2. Í samræmi við þetta ber að veita fjárhagsaðstoð til framtaksverkefna sem ná yfir:
 - öflun nauðsynlegrar reynslu og færni til að vinna að upplýsingaverkefnum fyrir ungt fólk á grundvelli fjölþjóðlegs samstarfs og verkefnum sem tryggja ungu fólki upplýsingar og ekki síst ráðgjöf,
 - samstarfsverkefni með áherslu á að miðla upplýsingum, auka skilning ungs fólks á þeim sviðum sem falla undir áætlunina og veita ungu fólki aðgang að öllum þeim upplýsingum sem eru nauðsynlegar til að ná markmiðum áætlunarinnar,
 - framkvæmd tilhögunar, sem liður í fjölþjóðlegum samstarfsverkefnum, sem gerir skoðanaskipti möguleg, bæði meðal ungs fólks og við það, einkum með aðstoð miðla fyrir ungt fólk og nýrrar tækni
3. Að því er varðar rannsóknir á sviði æskulýðsmála í tengslum við markmið áætlunarinnar mun framkvæmdastjórnin styðja rannsóknir sem meðal annars beinast að áhrifum ráðstafana sem eru gerðar á sviði æskulýðsmála, einkum ráðstafana sem er ætlað að efla samstarf á þessu sviði. Slíkar rannsóknir skulu greina áhrif annarra stefna á æskulýðsmál og leitast við að draga upp skýrari og heildstæðari mynd af þörfum ungs fólks og þeim aðstæðum sem það býr við.

Leggja ber sérstaka áherslu á rannsóknir á lífshlaupi ungs fólks sem er illa sett og ungs fólks sem tilheyrir jaðarhópum; einkum skal kanna hvaða þættir stuðla að eða hindra félagslega aðlögun ungs fólks ásamt því að varpa ljósi á framlag óformlega menntunargeirans og þriðja geirans almennt. Enn fremur ber að leggja áherslu á samanburðarrannsóknir á ráðstöfunum sem ætlað er að efla framtakssemi, þar með talin staðbundin áhrif hennar, einkum ýmiss konar starfsemi (atvinnusköpun, stofnun fyrirtækja á sviði menningar eða á félagslega sviðinu o.s.frv.). Rannsóknirnar geta falist í raunhæfum verkefnum og skulu þau sem mestu máli skipta kunngerð opinberlega.

Aðgerð 5.3: Upplýsingar og sýnileiki ráðstafana

Framkvæmdastjórnin skal meðal annars gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að safna viðs vegar að upplýsingum um ráðstafanir á sviði æskulýðsmála, færa sér í nyt æskulýðsverkefni ESB og gera aðgerðir fyrir ungt fólk á vettvangi bandalagsins sýnilegri með því að þróa viðeigandi aðferðir til skoðanaskipta við það, þar með talið um Netið.

Aðgerð 5.4 — Hliðarráðstafanir

1. *Innlent umboð*

Bandalagið veitir aðstoð til stuðnings starfsemi innan skipulags sem er komið á í aðildarríkjunum í samræmi við 5. gr. ákvörðunarinnar.

2. *Sérfræðiaðstoð og rekstraraðstoð*

Framkvæmdastjórninni getur, meðan áætlunin stendur yfir, leitað til fyrirtækja sem veita tæknaðstoð sem unnt er að fjármagna innan heildarfjárhagsramma áætlunarinnar. Henni er heimilt, með sömu skilyrðum, að leita eftir sérfræðiaðstoð. Framkvæmdastjórnin getur enn fremur látið fara fram mat og skipulagt námskeið, málstofur og aðra fundi sérfræðinga sem líklegt er að aðveldi framkvæmd áætlunarinnar, að meðtalinni beitingu 12. gr. ákvörðunarinnar. Framkvæmdastjórnin getur einnig skipulagt aðgerðir í tengslum við upplýsingar, birtingu og dreifingu.

2001/EES/31/26	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2543/1999 frá 1. desember 1999 um landa- og svæðaflokkun í hagskýrslum um utanríkisverslun bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess	288
2001/EES/31/27	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2253/1999 frá 25. október 1999 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 881/98 um nákvæmar reglur um verndun frekari hefðbundinna heita sem eru notuð á tiltekna tegundir gæðavins sem eru framleiddar í tilgreindum héruðum (gæðavin fth)	295
2001/EES/31/28	Ákvörðun nr. 173 frá 9. desember 1998 um sameiginlegar reglur aðildarríkjanna varðandi endurgreiðslur milli stofnana eftir upptöku evrunnar	296
2001/EES/31/29	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma bandalagsins varðandi rafræna undirskrift	298
2001/EES/31/30	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2000/263/EB frá 20. mars 2000 um breytingu á tilmælum 98/511/EB um samtengingu á frjálsum fjarskiptamarkaði (1. hluti – Verðlagning samtengingar)	307
2001/EES/31/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 609/2000 frá 21. mars 2000 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 3298/94 um ítarleg ákvæði varðandi kerfi umflutningsréttinda (umhverfispunktakerfi) fyrir þungaflutningabifreiðar sem fara gegnum Austurríki	312
2001/EES/31/32	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/97/EB frá 13. desember 1999 um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna	316
2001/EES/31/33	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1031/2000/EB frá 13. apríl 2000 um að koma á fót aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði æskulýðsmála	320

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn

EFTA **PUBLICATION** **UNIT**

EFTA Publication Unit

Rue de Trèves 74

1040 Brussels

Belgium

Tel: +32 2 286 17 19

Fax: +32 2 286 17 06